

**ПРОФЕСОРИ І ДОКТОРИ НАУК
УНІВЕРСИТЕТУ
ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
1921–2021**

Бібліобліографічний довідник

**УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА**

До 100-річчя навчального закладу

ПРОФЕСОРИ І ДОКТОРИ НАУК

**Університету державної фіскальної
служби України
(1921–2021)**

Біобібліографічний довідник

**Ірпінь
2021**

УДК 378.4.01/09(477)''1921-2021''

ББК 74.58д(4Укр)

П 84

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Університету ДФС України
(протокол № 14 від 23 листопада 2021 р.)*

Науковий редактор:

С. Я. Цимбалюк

Укладачі:

С. Ж. Йовженко;

Н. П. Фурман;

А. Т. Симоненко.

П 84

**Професори і доктори наук Університету державної
фіскальної служби України (1921–2021):** біобібліогра-
фічний довідник / уклад. : С. Ж. Йовженко, Н. П. Фурман,
А. Т. Симоненко ; ред. О. П. Чорна ; наук. ред. С. Я. Цимбалюк ;
Університет державної фіскальної служби України, Наукова
бібліотека Університету державної фіскальної служби України. –
Ірпінь, 2021. – 134 с.
ISBN _____

Випуск біобібліографічного довідника присвячений основним віхам життя та науково-педагогічної діяльності кількох поколінь професорів Університету державної фіскальної служби України за 100 років його функціонування.

Розраховано на освітян і науковців вищої школи, на тих, хто цікавиться історією Університету державної фіскальної служби України, а також минулим і сьогоденням освіти й науки в Україні.

УДК 378.4.01/09(477)''1921-2021''

ББК 74.58д(4Укр)

ISBN

© Наукова бібліотека, 2021

© Університет ДФС України, 2021

ПЕРЕДМОВА

Біобібліографічний довідник «Професори і доктори наук Університету державної фіскальної служби України (1921–2021)» присвячений основним віхам життя та науково-педагогічної діяльності кількох поколінь професорів і докторів наук Державного податкового університету за 100 років його функціонування.

До видання внесено відомості про вчених, які відігравали у розвитку нашого науково-навчального закладу непересічну роль. Принципи й структура праці спрямовані насамперед на висвітлення їхньої наукової діяльності. У статтях після прізвища, імені та по-батькові вказані роки роботи в Університеті державної фіскальної служби України (крім професорів, що нині працюють), після дати та місця народження – коротка біографічна довідка, зазначено заклад, де науковець здобув освіту, місце роботи, перелік основних наукових праць.

Назви праць вчених подано переважно мовою оригіналу.

Статті розміщено в алфавітному порядку та супроводжуються переліком основних праць професорів.

Джерельна база довідника охоплює різні носії історичної інформації. Це насамперед архівні документи, інформація з особових справ відділу кадрів Університету державної фіскальної служби України, документи з музею Історії університету, періодика, універсальні довідники, біобібліографічні покажчики, статті з Вікіпедії –загальнодоступної вільної онлайн-енциклопедії.

Андрущенко Володимир Леонідович

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри податкової політики Університету державної фіскальної служби України, відомий український дослідник, визнаний фахівець у сфері фінансів та оподаткування.

Володимир Леонідович народився у 1940 році в селі Глинськ Світловодського району Кіровоградської області.

Після закінчення Олександрійської середньої школи № 1 працював електриком на Семенівській брикетній фабриці у Олександрії. 1960 року вступив до Київського інституту народного господарства на спеціальність «Фінанси і кредит», який закінчив у 1965 р. У 1965–1967 роках – працював у Жовтневому райфінвідділі міста Кривий Ріг на посаді економіста.

Під час навчання в аспірантурі з 1968 по 1971 рік було опубліковано перші дослідження В. Л. Андрущенка, які засвідчили наукову й громадянську позицію та започаткували його глибокий інтерес до фінансової думки Заходу. У 1972 році отримав ступінь кандидата економічних наук зі спеціальності «Фінанси, грошовий обіг і кредит».

З 1971 року наукова та педагогічна діяльність В. Л. Андрущенка тісно пов'язана з Тернопільською академією народного господарства. Там він плідно зростав у викладацькій діяльності: викладач, старший викладач, доцент, завідувач кафедри фінансів.

З 2001 року почав працювати професором кафедри податкової політики та оподаткування Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України). Того ж року захистив докторську дисертацію на тему «Фінансова думка Заходу: генеза та еволюція». Дотепер працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Викладає такі навчальні дисципліни: «Податкові системи зарубіжних країн» (для бакалаврів), «Наукові засади фіскального адміністрування» (для магістрів).

Відзначений дипломом лауреата нагороди Ярослава Мудрого Академії наук вищої школи України і знаком «Відмінник освіти України».

Основні праці: монографії: «Держава – податки – бізнес» (1992), «Податкова система України» (1994), «Запорозька Січ як український феномен» (1995), «Морально-етичні імперативи податків та оподаткування» (2013); навчальні посібники: «Податкові системи зарубіжних країн» (2004), «Історія оподаткування» (2004), «Бюджетний менеджмент» (2004).

Аністратенко Юлія Ігорівна

Доктор юридичних наук, професор кафедри фінансового права.

Народилася 11 травня 1985 року в місті Переяслав-Хмельницький Київської області. Закінчила середню школу зі срібною медаллю. Здобула вищу освіту в Національному університеті державної податкової служби України, де з 2002 до 2007 рік навчалася на юридичному факультеті. Студенткою долучалася до наукової роботи, зокрема, на кафедрі кримінального права (міжвузівська конференція). Має подяки деканату за сумлінну роботу на факультеті.

Після закінчення навчання в університеті, з 2007 року працювала фахівцем I категорії того ж закладу вищої освіти. У подальшій трудовій діяльності була асистентом на кафедрі фінансового права юридичного факультету.

У 2011 році захистила кандидатську дисертацію на тему «Адміністративно-правовий статус працівника Державної контрольно-ревізійної служби України».

У 2017 році захистила докторську дисертацію за темою «Правове регулювання оподаткування малого та середнього бізнесу в Україні».

Викладає такі навчальні дисципліни: «Податкове право», «Фінансове право», «Актуальні питання фінансового права».

Основні праці: монографія «Концептуалізація правового регулювання оподаткування малого та середнього бізнесу в Україні» (2016); навчальні посібники: «Податкове право. Альбом схем» (2013) (співавтор), «Фінансове право (у запитаннях і відповідях)» (2014) (співавтор).

Бахін Володимир Петрович

Роки роботи: 1999–2017

Доктор юридичних наук, професор.

Народився у 1932 році в місті Ленінград (нині – Санкт-Петербург, Російська Федерація). У 1955 році закінчив юридичний факультет Ростовського-на-Дону університету. Працював оперативним уповноваженим, слідчим, експертом, з 1959 по 1961 роки – викладачем Новочеркаського республіканського навчального пункту, після закінчення ад'юнктури Московської вищої школи МОГП СРСР, у 1964 році – викладачем Орловського відділення Московської вищої школи.

У 1965–1974 роки був начальником кафедри криміналістики Омської вищої школи міліції МВС СРСР, заступником начальника школи з наукової роботи, у 1979–1985 роках – начальником кафедри криміналістики Київської вищої школи МВС СРСР, а з 1985 по 1996 роки – доцентом кафедри криміналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

З 1999 року Володимир Петрович обіймав посаду професора кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Досліджував питання загальної теорії криміналістики та слідчої практики. У 1965 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Розслідування викрадань автотранспортних

засобів», а у 1991 році – докторську дисертацію на тему «Слідча практика: проблеми вивчення і вдосконалення».

Автор понад 250 наукових праць. Під його керівництвом підготовлено 4 доктори та 20 кандидатів наук.

Основні праці: навчальні посібники: «Алгоритми вирішення слідчих ситуацій: (за матеріалами слідчої практики)» (1995), «Поліцейський допит у США. (Поради допитуючому)» (1997), «Тактика допиту» (1997), «Співвідношення педагогіки та криміналістики в оптимізації підготовки юридичних кадрів» (2003), «Сучасна злочинність і удосконалення засобів боротьби з нею» (2004).

Белінська Яніна Василівна

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародної економіки Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 16 лютого 1971 року в місті Ірпінь Київської області. Протягом 1978–1988 років навчалася у середній школі № 2 міста Ірпеня, яку закінчила із золотою медаллю.

Упродовж 1988–1993 років навчалася в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка на факультеті «Політична економія». Отримала диплом з відзнакою за спеціальністю «економіст, викладач економічних дисциплін».

З 1993 року – аспірантка Інституту економіки Національної академії наук України.

У 2001 році захистила кандидатську дисертацію на тему «Взаємодія валютного курсу та інфляції в перехідній економіці України». У 2009 році – докторську дисертацію «Регулювання валютного курсу в Україні в умовах глобалізації». Вчене звання доцента кафедри міжнародної економіки та управління Яніна Василівна отримала в 2006 р. у Національній академії управління. З 2007 року працює в Університеті державної фіскальної служби

України. Вчене звання професора кафедри міжнародної економіки та підприємництва отримала у 2011 р. у Національному університеті державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України). Має понад 100 наукових праць, із них 10 монографій, зокрема монографії, що відображають проблеми національної та міжнародної економіки.

Основні праці: монографія «Валютно-курсове регулювання: проблеми теорії і практики» (2007); колективні монографії: «Конкурентноспроможність економіки України в умовах глобалізації» (2005), «Сучасні проблеми розвитку національної економіки і шляхи їх розв’язання» (2008), «Підприємництво в епоху глобальних трансформацій: виклики та перспективи розвитку» (2019).

Береславська Олена Іванівна

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри банківської справи та фінансового моніторингу Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 15 червня 1955 року в місті Боярка, що на Київщині, у сім’ї службовців.

У 1972 році закінчила Боярську середню школу № 4.

У 1973 році, працюючи лаборантом кафедри політичної економії Київського інституту народного господарства (нині Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана), вступила до цього ж інституту на факультет фінанси та кредит, а після його закінчення здобула спеціальність «економіст». З 1986 по 1989 рік навчалася в аспірантурі Інституту економіки НАН України.

У 1990 році захистила кандидатську дисертацію «Соціально-економічні методи активізації трудової діяльності».

У 2011 році захистила докторську дисертацію «Механізм валютного регулювання в Україні».

З 2005 року і до сьогодні час працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Вчене звання професора кафедри банківської справи та фінансового моніторингу присвоєно рішенням Атестаційної колегії МОН України 31 жовтня 2014 року.

Викладає такі навчальні дисципліни: «Гроші і кредит», «Міжнародні розрахунки і валютні операції», «Грошово-кредитне регулювання», «Монетарна політика»; науковий керівник з написання студентами курсових та випускних кваліфікаційних (дипломних) робіт; науковий керівник у аспірантів.

Автор понад 100 наукових праць з проблем валютної політики й валютного регулювання.

Основні праці: монографії: «Фінансово-кредитні методи державного регулювання економіки» (2003), «Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи» (2008), «Валютна політика України: теорія та практика» (2010).

Білоус Віктор Тарасович

Генерал-майор міліції, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри фінансового права Університету державної фіскальної служби України.

Заслужений юрист України, член-кореспондент Академії наук з державного управління.

Народився 25 жовтня 1949 року в селищі міського типу Аули Криничанського району Дніпропетровської області. Закінчив у 1971 році Дніпродзержинський металургійний технікум; у 1979 році – Дніпропетровський металургійний інститут; 1984 року – Академію МВС СРСР; у 1993 році Інститут державного управління і самоврядування при Кабінеті Міністрів України. Армійську службу проходив з 1968 по 1970 рік у танковій частині Групи Радянських військ у Німеччині. Демобілізований офіцером запасу.

З 1970 до 1996 працював у органах внутрішніх справ. У 1997 році призначений на посаду начальника факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової поліції Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України). З 2000 по 2002 рік виконував обов'язки ректора Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З лютого 2003 року – перший заступник начальника податкової міліції – начальник Управління по боротьбі з корупцією та безпеки в органах державної податкової служби ДПА України. З вересня 2003 року – професор кафедри ОРД Національної академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України), начальник факультету, а з 2007 року – професор Академії управління МВС. Доктор юридичних наук (дисертаційне дослідження на тему «Координація управління правоохоронними органами України по боротьбі з економічною злочинністю (адміністративно-правовий аспект)»); кандидат наук з державного управління (дисертація «Управління податковою службою в Україні»), магістр державного управління.

З 2008 року працює професором кафедри фінансового права Університету державної фіскальної служби України.

Має більше 160 наукових праць.

Основні праці: колективні монографії: «Організаційно-правове забезпечення боротьби з відмиванням доходів незаконного походження» (2001), «Координація боротьби з економічною злочинністю» (2002), «Доказування при розслідуванні податкових злочинів» (2002); навчальний посібник «Національна безпека України» (2000).

Богатирьов Іван Григорович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України.

Заслужений діяч науки і техніки України.

Народився 9 травня 1954 року на Чернігівщині, в селі Халимоново Бахмацького району. У 1983 році закінчив Ленінградське вище політичне училище ім. 60-річчя ВЛКСМ МВС СРСР, здобувши вищу юридичну освіту.

З 1972 по 1974 рік проходив службу у Збройних силах СРСР, з 1974 по 1986 – служив у органах внутрішніх справ на посадах міліціонера, дільничного інспектора по боротьбі з розкраданням державного майна, у період з 1986 по 2006 роки служив у Державному департаменті з питань виконання покарань.

З 2006 по 2008 рік обіймав посаду професора, завідувача кафедри кримінально-правових дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.

У 2008–2011 роки був ректором Поліцейської фінансово-правової академії, а з 2012 року обіймав посаду головного наукового співробітника науково-дослідного центру ІКВС.

З 2014 року – завідувач кафедри правознавства, а з 2016 – завідувач кафедри публічного права Буковинського державного фінансово-економічного університету.

З червня 2016 по 2020 рік Іван Григорович працював в Університеті державної фіскальної служби України на посаді професора кафедри кримінального права та кримінології.

У 1996 році захистив кандидатську дисертацію «Правове і організаційне забезпечення виховно-профілактичного впливу на засуджених, які стоять на обліку інспекції виправних робіт».

У 2006 році захистив докторську дисертацію «Кримінальні покарання, не пов'язані з позбавленням волі (теорія і практика їх виконання кримінально-виконавчою інспекцією)».

Є автором близько 200 публікацій, з них 9 монографій, 3 підручники з грифом МОН, 6 навчальних посібників. Автор інноваційного проєкту «Доктринальна модель побудови Пенітенціарної системи України нового типу» та «Доктрина пенітенціарного права України».

Основні праці: монографії: «Теорія і практика виконання кримінально-виконавчою інспекцією покарань, не пов'язаних з позбавленням волі» (2005), «Кримінальні покарання, не пов'язані з позбавленням волі (теорія і практика їх виконання кримінально-виконавчою інспекцією)» (2006); підручник «Кримінально-виконавче право України» (2008).

Богатирьова Ольга Іванівна

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 30 травня 1984 року в місті Черкаси.

У 2001 році вступила до Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого, яку закінчила 2006 року з відзнакою, здобувши спеціальність «Правознавство», кваліфікацію юриста.

1 червня 2006 року була призначена на посаду старшого інспектора спецвідділу з виконання судових рішень Новгород-Сіверського СІЗО з присвоєнням військового звання лейтенанта внутрішньої служби.

3 грудня 2006 року зарахована до особового складу Управління ДДУПВП в Івано-Франківській області.

У лютому 2007 року переведена до Дніпропетровська на посаду інспектора міжрайонного відділу кримінально-виконавчої інспекції Індустріального району.

3 грудня 2008 до серпня 2012 року обіймала посаду викладача юридичних дисциплін Поліцейської фінансово-правової академії (м. Бровари).

2009 року захистила кандидатську дисертацію «Кримінально-виконавча інспекція як суб'єкт виконання покарань».

Серпень 2012 – грудень 2013 – доцент кафедри кримінально-виконавчого права та кримінології Інституту права та масових комунікацій Харківського національного університету внутрішніх справ.

У 2013–2016 роках – працювала на різних посадах у Національній академії прокуратури України.

2014 року захистила докторську дисертацію «Пробація в Україні: гуманізація державної політики у сфері виконання та відбування покарань».

З грудня 2016 року до 2020 року Ольга Іванівна обіймала посаду професора кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографія «Реалізації права осіб, засуджених до позбавлення волі, на отримання освіти в умовах реформування пенітенціарної системи України» (2010); науково-практичний посібник «Застосування до засуджених умовно-дострокового звільнення: український та зарубіжний досвід» (2015); навчальний посібник «Реабілітація засуджених з інвалідністю в умовах відбування покарання» (2019).

Богдановський Ігор Валерійович

Доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії та політології ННІ гуманітарних наук Університету державної фіскальної служби України.

Народився 26 жовтня 1971 року в місті Корсунь-Шевченківський, що на Черкащині, в сім'ї робітників.

Після випуску з Корсунь-Шевченківської СШ № 4, у 1989 році, працював листоношею у районному вузлі зв'язку до кінця 1991 року. Того ж року вирішив здобувати вищу освіту в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка.

З січня 1992 року до червня 1992 року навчався на стаціонарі підготовчого відділення Київського національного університету імені Тараса Шевченка, після чого вступив на факультет філософії того ж вишу.

У 1997 році успішно закінчив навчання, отримавши диплом з відзнакою, та продовжив навчання в аспірантурі до 2000 року.

У 2001 році захистив кандидатську дисертацію «Логіко-філософський аналіз емпіричного знання у контексті розвитку античної філософії». Працював викладачем гуманітарних дисциплін в Економіко-правовому технікумі при МАУП, а з 2003 р. працював доцентом кафедри історії, філософії та культурології у МАУП.

З 2005 до 2010 року працював у НАУ доцентом кафедри філософії, гуманітарного навчально-наукового інституту. З 2006 по 2007 рік виконував обов'язки заступника декана з науково-методичної роботи факультету психології та соціології НАУ.

З 2010 до 2013 року навчався в докторантурі Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

2013 року захистив докторську дисертацію «Феномен нетрадиційної релігійності: філософський і соціально-психологічний аналіз».

У ті ж роки працював за сумісництвом в Університеті державної фіскальної служби України, де працює й зараз. Нині обіймає посаду заступника завідувача кафедри філософії та політології ННІГН.

Автор понад 30 наукових робіт на теми онтології, гносеології, феноменології, релігієзнавства, виданих у фахових наукових журналах України та Російської Федерації.

Основні праці: монографія «Філософський аналіз феномену нетрадиційної релігійності: соціальний і психологічний аспекти» (2012); наукові статті: «Релігія і сучасний світ: нові форми взаємодії» (2008), «Феноменологічно-герменевтичний підхід до побудови типологізації нетрадиційної релігійності» (2009).

Боднарчук Олег Григорович

Доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри трудового та соціального права Університету державної фіскальної служби України.

Народився 13 травня 1970 року в місті Буча Київської області.

У 1987 році вступив до Київського вищого танкового інженерного училища імені маршала Радянського Союзу І. І. Якубовського на спеціальність «Бронетанкове озброєння і техніка», яке закінчив у 1992 році.

З 2002 по 2006 рік навчався у Національній академії державної податкової служби України. Отримав вищу освіту з юридичної спеціальності, працював у Бучанській виправній колонії № 85.

З 2004 року працює в Університеті державної фіскальної служби України. Нині – професор кафедри господарського права і процесу.

У 2009 році захистив кандидатську дисертацію «Кадрове забезпечення діяльності пенітенціарної системи в Україні: адміністративно-правовий аспект» зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

У 2016 році захистив докторську дисертацію «Адміністративно-правові засади протидії у державній кримінально-виконавчій службі України» за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Є автором понад 150 наукових та методичних праць.

Основні праці: монографія «Теоретичні основи та адміністративно-правові механізми протидії корупції в Державній кримінально-виконавчій службі України» (2016); наукові статті: «Професійна деформація персоналу як передумова виникнення корупції в Державній кримінально-виконавчій

службі України» (2012), «Скандинавський досвід у сфері боротьби з корупцією на прикладі Швеції, Фінляндії» (2014), «Сінгапурська модель боротьби з корупцією – приклад застосування ефективної антикорупційної стратегії в Україні» (2014).

Бодров Володимир Григорович

Доктор економічних наук, професор. Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри економіки підприємства Університету державної фіскальної служби України.

Народився 20 січня 1952 року в місті Києві. Після закінчення Київської середньої школи № 117 у 1969 році вступив на економічний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка, який закінчив 1974 року з відзнакою. 1977 року закінчив аспірантуру, 1991 року – докторантуру економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1977–1983 роках – асистент, у 1983–1996 – доцент кафедри політичної економії, у 1996–1998 – професор кафедри економічної теорії та управління народним господарством економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

1977 року захистив кандидатську дисертацію «Критика концепцій розвитку соціалістичної економіки в теоріях порівняльних економічних систем». У 1995 році захистив докторську дисертацію «Економічний неоконсерватизм: зміст, еволюція, взаємозв'язок теорії і політики».

З 1998 до 2017 року Володимир Григорович працював у Національній академії державного управління при Президентові України. Спочатку – професором кафедри економіки і фінансів, а з 1999 року – завідувачем кафедри економічної теорії та історії економіки. З 2011 по 2017 рік очолював кафедру управління національним господарством та економічної політики.

З 2017 року і дотепер Володимир Григорович працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Автор більше 220 наукових та навчально-методичних праць, з них – 9 індивідуальних і колективних монографій, 7 підручників і навчальних посібників.

Основні праці: монографія «Современный экономический консерватизм: переоценка ценностей или повторение прошлого?» (1990); навчальні посібники: «Трансформація економічних систем: концепції, моделі, механізми регулювання та управління» (2002), «Державне регулювання економіки та економічна політика» (2010), «Контролінг в управлінні підприємством» (2019).

Бордзиловський Євген Іванович

Роки роботи: 1921–1922

Видатний український вчений (білорус за походженням), ботанік-флорист і систематик рослин, доктор біологічних наук, професор, член-кореспондент АН УРСР.

Народився 10 серпня 1875 року в місті Києві в родині хранителя Ботанічного кабінету Університету святого Володимира.

У 1886–1894 роках здобув середню освіту в Мозирській шестикласній прогімназії та 4-й Київській гімназії.

1896 року вступив на природничо-історичне відділення фізико-математичного факультету Університету святого Володимира, який закінчив у 1901 році за спеціальністю ботаніка.

1903–1915 роки – помічник консерватора Ботанічної лабораторії та Ботанічного саду Київського університету. У 1905 році проводив флористичні екскурсії та збирав матеріали на Волині, Чернігівщині, Київщині, Полтавщині.

У 1906–1907 роках, за дорученням Петербурзької Академії наук, Київського університету та Товариства природодослідників подорожував по Закавказзю, де зібрав близько 10 000 гербарних аркушів рослин. Результати опрацювання зібраного гербарного матеріалу друкувалися на сторінках «Записок Киевского

общества естествоиспытателей» та «Трудов Ботанического сада Юрьевского университета» (1908–1915).

1915–1917 роки – помічник завідувача Ботанічним садом Київського університету, а від 1917 до 1920 року – асистент кафедри морфології і систематики рослин університету.

У 1921–1922 роках викладав ботаніку в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

1926 року був обраний науковим співробітником Київської науково-дослідної кафедри ботаніки.

1927–1933 роки – професор і завідувач кафедри ботаніки Київського фармацевтичного інституту. Від 1935 року – завідувач відділом систематики вищих рослин, а відтак старший науковий співробітник цього ж відділу Інституту ботаніки АН УРСР.

Науковий доробок вченого – 44 наукові праці. Він описав близько 170 нових таксонів вищих рослин, серед них 67 видів, 6 підвидів, 80 різновидностей та 16 форм.

Основні наукові праці: «К флоре Кавказа» Т. 25 (1915), «Нові види рослин з Кавказу» Кн. 3 (1926), «Дикорослі лікарські рослини флори УРСР, їх опис, збирання й сушіння» (1935), «Бур'яни УРСР» (1937); «Родини Лілійні, Амарилілісові, Півникові, Зозулинцеві» Т. 3 (1950), «Родини Ремнецвітові, Санталові, Хвилівникові, Ніктагінові, Лаконосні, Аїзові, Портулакові» Т. 4 (1952), «Родини Макові, Каперцеві, Резедові, Росичкові, Товстолисті, Ломикаменеві» Т. 5 (1953).

Ботвінов Ростислав Геннадійович

Роки роботи: 2019–2020

Доктор наук з державного управління.

Народився 27 грудня 1973 року в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області.

1995 року закінчив Придніпровську державну академію будівництва та архітектури.

У 1995–1999 роках працював в органах внутрішніх справ на посадах старшого інспектора паспортно-реєстраційного відділу та слідчого Тернівського райвідділу Криворізького міськуправління УМВС України в Дніпропетровській області.

2000 року закінчив юридичний факультет Національної академії внутрішніх справ.

З серпня 1999 року по червень 2013 року працював в органах державної податкової служби України. 2013–2014 роки – заступник голови ОДА за напрямом роботи з координації правоохоронних органів.

2014 року захистив кандидатську дисертацію «Кримінальна процесуальна компетенція керівника органу досудового розслідування (за матеріалами діяльності слідчих підрозділів органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства)».

2018 року захистив докторську дисертацію «Розвиток публічної служби особливого призначення в Україні».

У 2017–2019 роках обіймав посаду доцента кафедри державного управління та місцевого самоврядування Дніпропетровського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

У вересні 2019 року Ростислав Геннадійович був прийнятий на посаду професора кафедри господарського права та процесу Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: наукові статті: «Правоохоронна функція держави: сутність та форми реалізації» (2016), «Підходи до класифікації видів державної служби» (2016), «Принципи публічної служби в правоохоронних органах» (2017).

Буравченков Анатолій Олександрович

Роки роботи: 02.2009–08.2009

Доктор історичних наук, професор.

Народився 3 березня 1945 року в місті Києві в сім'ї службовців.

Навчався в середній школі № 26 міста Києва. Трудову діяльність розпочав у 1962 році слюсарем на Київському заводі «Стройдормаш». Після служби у Збройних силах СРСР вступив до Київського державного університету імені Тараса Шевченка на історичний факультет, який закінчив 1973 року.

З 1976 року по 2005 рік працював у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка на різних посадах: 1976–1981 роки – асистент кафедри історії радянського суспільства, 1981–1986 роки – старший викладач, 1986–1990 роки – доцент, 1990–1991 роки – професор кафедри історії СРСР, 1992–2005 роки – професор кафедри новітньої історії України історичного факультету. Викладав історію СРСР та спецкурси з історії російського офіцерства, Білого руху, ораторського мистецтва.

У 2005–2010 роках працював професором Інституту туризму Федерації профспілок України, 2011–2015 роки – професор кафедри історії України Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя.

У 2019 році працював професором кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права Університету державної фіскальної служби України.

Основні наукові і публіцистичні праці: «В ногу с революцией. Демократическое офицерство в Великой Октябрьской социалистической революции» (1988), «Роль демократического офицерства в революции» (1990), «Офіцерський корпус російської армії в роки Першої світової війни» (2011).

Буцевицький Володимир Сергійович

Роки роботи: 1999–2001

Доктор політичних наук, професор.

Народився 30 червня 1949 року в місті Золочів Львівської області.

1970 року закінчив Південно-Сахалінський педагогічний інститут.

У 1970–1976 роках працював у Чуваському державному університеті.

З 1977 по 1979 рік – викладач Чебоксарської філії Московського кооперативного інституту.

З 1979 по 1989 рік – асистент, старший викладач, доцент Львівського політехнічного інституту.

З 1992 по 1999 рік обіймав посади професора, завідувача кафедри політології, соціології та права Сумського університету.

З 1999 року працював начальником Науково-дослідної лабораторії розвитку та вдосконалення системи оподаткування Науково-дослідного Центру з проблем оподаткування Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Досліджував суспільно-політичні рухи початку 20 ст., вивчав історію політичної думки на землях Західної України, а також проблеми податкової політики в Україні.

Основні праці: «Короткий словник політологічної термінології» (1997); підручник «Політологія» (1998); наукові статті: «Проблеми політичної культури в Україні в процесі державотворення» (1999), «До питання про взаємозв'язок економіки і політики в суспільному житті» (1999).

Васюта Сергій Іванович

Роки роботи: 2001–2002

Доктор історичних наук, професор.

Народився 30 листопада 1958 року в місті Івано-Франківську в сім'ї службовців.

У 1981 році закінчив історичний факультет Івано-Франківського державного педагогічного інституту ім. В. Стефаника за спеціальністю «Історія і педагогіка», здобув

кваліфікацію «Вчитель історії і суспільствознавства, методист виховної роботи».

У 1981–1988 роках – стажист-дослідник, науковий співробітник відділу соціалістичного будівництва (нині – новітньої історії України) Інституту суспільних наук АН УРСР (нині – Інститут українознавства імені академіка І. П. Крип'якевича НАН України) у Львові.

У 1985 році захистив кандидатську дисертацію «Трудові колективи Карпатського лісопромислового комплексу у боротьбі за раціональне використання лісових ресурсів (1959–1975 рр.)».

1996 року захистив докторську дисертацію «Соціально-екологічні проблеми України 1970–1990 рр.» зі спеціальності 07.00.01 – історія України.

1996–1997 роки – провідний науковий співробітник Львівського філіалу Інституту педагогіки та психології професійної освіти АПН України. У 1997 році – професор кафедри філософії та професор кафедри економічної теорії Державного університету «Львівська політехніка».

З листопада 1997 року по серпень 2001 року – професор кафедри українознавства Тернопільської академії народного господарства.

З вересня 2001 року – професор кафедри теорії та історії держави і права Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2003–2004 роках працював у Київському міжнародному університеті; з 2004 – провідний науковий співробітник відділу

історії, теорії, методології НДІ українознавства Міністерства освіти і науки. Досліджує новітній період історії України, зокрема проблеми історії та соціальної екології, регіональні проблеми природокористування та охорони довкілля. Співавтор 4-том. видання «Екологічна політика: Національні та глобальні реалії» (2003–2004).

Основні наукові праці: «Історичний генезис і сучасний стан соціально-екологічних протиріч урбанізованих територій України» (1995), «Екологія і політика. У 2 т.» (1998), «Радянський екоцид в Україні: історичні витоки, труднощі подолання» (2000), «Чорнобильська трагедія: національний досвід та глобальні імперативи» (2003) (у співавторстві).

Воробйова Любов Сергіївна

Доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії та політології Університету державної фіскальної служби України.

Народилася в місті Мелітополь Запорізької області 23 липня 1961 року. У 1978 році закінчила Мелітопольську середню школу № 11. З 1979 по 1985 роки навчалася у Донецькому державному університеті на історичному факультеті, а після його закінчення по 1988 рік працювала у Мелітопольському інституті механізації сільського господарства на посаді викладача філософії.

1986–1992 роки – навчання в аспірантурі Київського державного університету. Після захисту кандидатської дисертації «Філософсько-світоглядний сенс проблеми індивідуальності» (1993) і отримання наукового ступеня кандидата філософських наук повернулася до рідного Мелітополя працювати доцентом кафедри історії України та філософії в Таврійську державну академію.

З 2000 року почала працювати доцентом кафедри філософії та соціології Академії державної податкової служби України

(нині – Університет державної фіскальної служби України), де працює до сьогодні.

У 2013 році захистила докторську дисертацію «Антропологічний вимір глобалізаційних процесів: філософсько-освітня рефлексія».

Автор 120 наукових публікацій, 2 одноосібних та 3 колективних монографій.

Основні праці: монографії: «Людина в умовах глобальних викликів» (2011), «Людський вимір глобалізації освіти=Human dimension of globalization in the system of education» (2015), «Соціогуманітарне знання як основа формування нової освітньої парадигми для глобального суспільства знань» (2017).

Воронкова Олена Миколаївна

Роки роботи: 1998–2020

Доктор економічних наук, професор.

Народилася 3 березня 1972 року в місті Макіївка Донецької області, де 1989 року закінчила середню школу № 53. З 1992 по 1997 рік навчалася у Донецькому державному комерційному інституті на економічному факультеті.

З вересня 1997 року по серпень 1998 працювала на посаді асистента кафедри економіки і менеджменту в Донбаській академії будівництва та архітектури.

З вересня 1998 року Олена Миколаївна почала працювати на посаді викладача кафедри фінансів Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України), обіймала посаду професора кафедри фінансових ринків Університету державної фіскальної служби України.

2001 року захистила кандидатську дисертацію «Контрольна і аналітична робота податкової служби України в податковому процесі».

2013 року захистила докторську дисертацію «Державний податковий менеджмент в Україні: теорія, методологія, практика».

Основні праці: монографія «Податковий менеджмент в Україні: особливості, проблеми, перспективи» (2012); колективна монографія «Актуальні проблеми теорії та практики оподаткування» (2013); навчальний посібник «Основи податкового менеджменту» (2008).

Горбовий Артур Юліанович

Доктор технічних наук, професор, академік академії економічних наук України, академік Інженерної академії України, академік Словацької академії аграрних наук (відділення економіки та менеджменту), відмінник освіти України, директор Навчально-наукового інституту інформаційних технологій Університету державної фіскальної служби України.

Народився 25 лютого 1966 року в місті Косів Івано-Франківської області. У 1983 році закінчив школу й став студентом факультету механізації сільського господарства Львівського сільськогосподарського інституту, який закінчив у 1990 році з відзнакою.

Трудову діяльність Артур Юліанович розпочав одразу ж після отримання диплома старшим майстром зварювального цеху заводу «Львівхімсільмаш». Упродовж 1992–1993 років він працював асистентом кафедри сільськогосподарських машин Львівського державного аграрного університету. У 1995 році закінчив економічний факультет Львівського державного аграрного університету. Паралельно, упродовж 1993–1996 років, навчався в аспірантурі машинобудівного факультету Луцького державного технічного університету (ЛДТУ), закінчивши яку протягом року працював молодшим науковим співробітником науково-дослідної частини, а після захисту дисертації на здобуття

наукового ступеня кандидата технічних наук у травні 1997 року – старшим науковим співробітником НДЧ ЛДТУ. З квітня 1998 року обійняв посаду старшого викладача кафедри надійності й ремонту машин Львівського державного аграрного університету.

1997 року закінчив Львівський інститут менеджменту зі спеціальності «Менеджмент організацій», а наступного року в цьому ж інституті отримав диплом MBA (Master of Business Administration) зі спеціальності «Магістр ділового адміністрування». У червні 1998 року Артур Юліанович був переведений на посаду доцента кафедри експлуатації машино-тракторного парку. З 1999 по 2003 рік – докторант факультету механізації Національного аграрного університету. Упродовж 2004–2007 років працював старшим науковим співробітником кафедри механіки і теорії машин і механізмів Науково-технічного інституту Національного аграрного університету (НТІ НАУ), а з 2007 року – доцентом кафедри механіки і теорії машин і механізмів НТІ НАУ. Після закінчення докторантури на факультеті механізації Національного аграрного університету в жовтні 2007 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук. Упродовж 1998–2008 років Артур Юліанович за сумісництвом був керівником Центру розвитку фондового ринку та корпоративного управління Львівського інституту менеджменту, а з 2008 по 2015 рік обіймав посаду ректора Волинського інституту економіки та менеджменту. 2015–2016 роки – професор Академії муніципального управління, 2016–2017 роки – завідувач кафедри Таврійського національного університету, 2017–2018 роки – професор кафедри суспільного врядування Всеукраїнського центру підвищення кваліфікації держслужбовців і посадових осіб місцевого самоврядування.

З 2018 року і до сьогодні працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Автор понад 220 друкованих праць в українських та закордонних наукових виданнях.

Основні наукові праці: «Economic security in the process of innovative development of the enterprise» (2017), «Внутрішні

контрольно-наглядові системи в управлінні активами інституційних інвесторів: досвід України та Польщі» (2018), «Управління публічними фінансами та проблеми забезпечення національної економічної безпеки» (2019), «Пам'яті Гедаля Абрамовича Хайліса» (2020).

Гордей Оксана Дмитрівна

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів імені Л. Л. Тарангул Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 21 травня 1978 року в місті Чернівці у родині робітників. У 1995 році закінчила Чернівецьку середню школу із золотою медаллю.

У 1995–2000 роках навчалася у Чернівецькому державному університеті ім. Ю. Федьковича, здобула спеціальність «Фінанси і кредит», кваліфікацію – магістр з економіки.

2003 року захистила кандидатську дисертацію на тему «Фінансове забезпечення суспільного добробуту».

Працювала асистентом кафедри фінанси і кредит Чернівецького державного університету ім. Ю. Федьковича, асистентом кафедри фінансів, грошового обігу та кредиту економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

З 2007 року і до сьогодні Оксана Дмитрівна Гордей працює в Університеті державної фіскальної служби України.

2013 року захистила докторську дисертацію «Формування системи фінансового забезпечення рівня життя населення в Україні».

Є автором понад 110 наукових та навчально-методичних праць, із них 1 підручник з грифом МОН.

Основні праці: монографія «Фінансове забезпечення рівня життя населення» (2012); навчальний посібник: «Державні цільові фонди» (2017, 2020); наукові статті: «Пріоритетні

напрями фінансового забезпечення рівня життя населення в Україні» (2018), «Бенчмаркінг як спосіб уникнення кризових явищ на підприємстві» (2019), «Вплив COVID-19 на економічне зростання в Україні» (2020).

Горленко Інга Олександрівна

Роки роботи: 1996–2015

Доктор географічних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, відмінник народної освіти України.

Народилася 30 жовтня 1934 року в місті Києві у родині службовців. 1951 року закінчила 161 Київську середню школу зі срібною медаллю.

1956 року закінчила Київський державний університет імені Тараса Шевченка.

1958–1964 роки – молодший науковий співробітник Ради з вивчення продуктивних сил України АН УРСР.

У період з 1964 по 1968 рік навчалася в аспірантурі сектору географії Інституту геофізики АН УРСР.

1968 року захистила кандидатську дисертацію «Влияние минеральных ресурсов на формирование промышленного комплекса экономического района».

З 1969 по 1974 рік працювала молодшим науковим співробітником Ради з вивчення продуктивних сил Української РСР.

А з 1974 по 1988 рік була старшим науковим співробітником Відділення географії АН УРСР.

1982 року захистила докторську дисертацію «Минеральные ресурсы и комплексобразование в промышленности».

1988–1996 роки обіймала посаду завідувача відділу суспільно-географічних досліджень Інституту географії НАН України.

1992–1998 роки та 2000–2004 роки – Член експертної Ради ВАК України за спеціальністю «географія».

З 1996 року Інга Олександрівна завідувала кафедрою економіки підприємства Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2001 році була професором Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З 2007 року – головним науковим співробітником відділу податкового прогнозування та моделювання Науково-дослідного центру з проблем оподаткування Національного університету державної податкової служби України.

Автор близько 300 наукових праць.

Основні праці: монографія «Комплексные проблемы развития территории» (1994); колективні монографії: «Територіальна структура господарства і розселення населення в Україні» (2010), «Планування податкових надходжень: теорія та практика» (2011); колективна брошура «Сбалансированное социальное, экономическое и экологическое развитие территорий» (1991).

Гребельник Олександр Петрович

Доктор економічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України. Заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри митної справи Університету державної фіскальної служби України.

Народився 23 травня 1961 року в селі Слобода Кагарлицького району Київської області.

У 1983 році закінчив економічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка за спеціальністю «Економіст», викладач політичної економії.

2003 року захистив докторську дисертацію «Формування митно-тарифної політики України за умов ринкової трансформації».

У період з 1983 по 1987 рік працював у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. З 1992 року –

у Київському торговельно-економічному університеті, з 2003 року обіймав посаду професора кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності.

З 2008 по 2010 рік – перший заступник міністра освіти і науки України. З 2010 року – завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності та міжнародного бізнесу, проректор з навчально-методичної роботи Українсько-американського гуманітарного інституту «Вісконсінський міжнародний університет (США) в Україні».

У 2017 році очолив кафедру митної справи в Університеті державної фіскальної служби України.

Автор понад 120 наукових праць.

Основні праці: монографії: «Митно-тарифна політика за умов трансформації економічної системи» (2001), «Прогнозування надходжень митних платежів в умовах домінування фіскальної функції митних органів» (2002); підручники: «Основи зовнішньоекономічної діяльності» (2003), «Основи митної справи» (2004), «Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності» (2005), «Митна справа» (2017), «Основи зовнішньоекономічної діяльності» (2019).

Гусятинська Наталія Альфредівна

Роки роботи: 2009–2015

Доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Народилася 1 квітня 1964 року в місті Котовськ Одеської області. У 1980 році закінчила Шполянську середню школу № 3, що на Черкащині.

1985 року закінчила Київський технологічний інститут харчової промисловості та здобула спеціальність «Технологія цукристих речовин».

З серпня 1985 року по жовтень 1986 працювала інженером Саливінківської групової лабораторії «Київцукорпрому».

З листопада 1986 року працювала в Київському технологічному інституті харчової промисловості стажером-викладачем.

1991 року захистила кандидатську дисертацію «Разработка комплексной схемы подготовки питательной воды для экстрагирования сахарозы».

З 1991 до 2009 року обіймала посади асистента, доцента, професора в Національному університеті харчових технологій.

2008 року захистила докторську дисертацію «Наукове обґрунтування та розроблення фізико-хімічних методів інтенсифікації вилучення сахарози з цукрових буряків».

З вересня 2009 року Наталію Альфредівну призначили на посаду професора кафедри техногенно-екологічної безпеки Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України). А з вересня 2010 року по червень 2015 року вона очолювала професорсько-викладацький склад цієї кафедри.

Співавтор 3 посібників, 3 монографій, понад 230 наукових праць, зокрема 37 патентів та 4 галузевих інструкцій на використання дезінфікуючих засобів у виробництві цукру.

Основні праці: наукові статті: «Питання мікробіологічного контролю та вибору антисептика при екстрагуванні цукрози» (2006), «Очищення густих напівпродуктів цукрового виробництва з застосуванням нетоксичних реагентів» (2011), «Аналіз інвестиційних механізмів Кіотського протоколу» (2013), «Екологічні та економічні аспекти питного водопостачання в Україні» (2019).

Де-Метц Георгій Георгійович

Роки роботи: 1921–1922

Фізик, доктор фізики (від 1891), заслужений ординарний професор (від 1913), декан фізико-математичного факультету (1913–1917), ректор (1917) Університету Св. Володимира, один з організаторів і ректор Київського політехнічного інституту (1919), ректор Кубанського державного університету (1921).

Народився в місті Одеса в родині бельгійського підданого, інженера за фахом. Вступив на фізико-математичний факультет Новоросійського (Одеського) університету, який закінчив зі ступенем кандидата. Удостоєний золотої медалі за дипломну роботу «Очерк аномальной дисперсии света в ее фактах и теориях» (травень, 1885). Був залишений в університеті стипендіатом для підготовки до професорського звання.

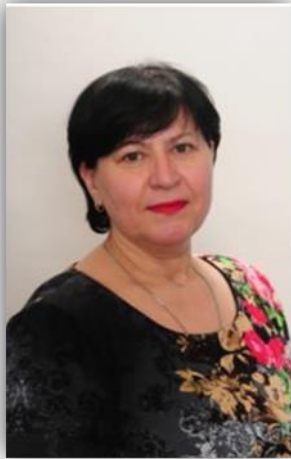
12 жовтня 1889 року після захисту дисертації «Опытное исследование механических свойств масел и коллоидов» отримав ступінь магістра фізики. Через півтора року захистив дисертацію «Об абсолютной сжимаемости ртути и стекла» і 31 травня 1891 року затверджений доктором фізики. 1892 року був обраний екстраординарним професором кафедри фізики Університету Св. Володимира. З 1896 року – ординарний професор, а з 1913 року – заслужений ординарний професор та декан фізико-математичного факультету (по 1917).

З 7 жовтня по 28 листопада 1917 року виконував обов'язки ректора Університету Св. Володимира.

У 1921–1922 роках викладав фізику в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Г. Г. Де-Метц – автор праць із різних розділів фізики. Підготував низку підручників і методичних посібників для студентів. З 1929 року власні підручники видавав українською мовою. Був піонером вивчення й застосування рентгенівських променів. З 1906 по 1917 рр. – видавець і редактор науково-популярного журналу «Физическое обозрение».

Основні наукові праці: «Потрійна веселка» (1888), «Визначення прискорення сили ваги за допомогою машини Атвуда» (1895), «Фотографія всередині круксової трубки» (1896), «Випадкове подвійне заломлення світла в рідинах» (1902), «Аномальна дисперсія світла в фактах і теоріях» (Західний Новоросійський університет, 1895).

Дідківська Галина Василівна

Доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України.

Народилася в місті Києві 28 вересня 1968 року в сім'ї робітників.

Навчалася в середніх школах Києва № 85 та 260. У 1997–1999 роках навчалася в Українському комерційному коледжі, який закінчила з відзнакою та здобула кваліфікацію – юрист.

З 2002 року працювала в ВАТ НТК «Електронприлад» на посаді юрисконсульт, потім на посаді начальника юридичного бюро.

У 2003 році закінчила Київський інститут права, здобула спеціальність «Правознавство», кваліфікацію – юрист.

У 2011 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук «Особливості кримінально-процесуального провадження у злочинах, вчинених неповнолітніми із соціально-неблагополучних сімей».

У 2013 році присвоєно вчене звання доцента кафедри кримінального права, процесу та криміналістики.

У 2020 році отримала диплом доктора юридичних наук, захистивши докторську дисертацію «Кримінальне право та кримінологія: кримінально-виконавче право».

Автор понад 50 наукових та навчально-методичних праць як в українських, так і зарубіжних виданнях, серед яких монографії, посібники та коментар до Кримінального кодексу України.

Основні праці: монографії: «Криміногенність сім'ї як фактор злочинності неповнолітніх», «Особливості кримінально-процесуального впровадження у злочинах, вчинених неповнолітніми із соціально-неблагополучних сімей» (2016), «Сімейне неблагополуччя в системі детермінантів злочинності неповнолітніх в Україні» (2017), «Правовий статус потерпілого у кримінальному процесі України» (2018), «Кримінологічна характеристика участі України в системі запобігання міжнародної злочинності» (2019).

Драган Олена Василівна

Роки роботи: 2017–2021

Доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Університету державної фіскальної служби України, заслужений юрист України.

Народилася 23 жовтня 1969 року в м. Миколаїв. Після закінчення у 1986 році середньої школи два роки працювала у прокуратурі Центрального району Миколаєва секретарем-друкаркою.

У 1988 році вступила до Харківського юридичного інституту на слідчо-прокурорський факультет, який закінчила у 1993 році з відзнакою, почала працювати в органах прокуратури України.

З 2003 року – Генеральна прокуратура України: прокурор, старший прокурор відділу, заступник начальника відділу, начальник відділу, заступник начальника управління.

З 2015 року – Генеральна прокуратура України: заступник начальника Департаменту підтримання обвинувачення та представництва інтересів громадян або держави в судах. Понад три роки викладала у Національній академії прокуратури України.

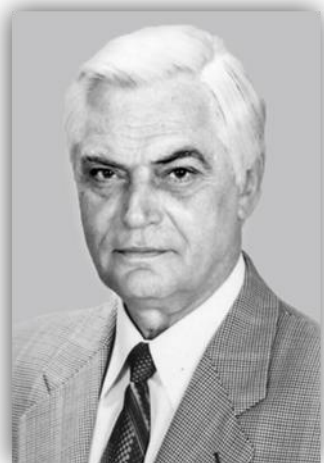
У 2012 році захистила кандидатську дисертацію «Прокурорський нагляд за додержанням законів органами адміністративної юрисдикції».

У 2019 році захистила докторську дисертацію «Теоретико-методологічні та організаційно-правові засади участі прокурора у виконавчому провадженні».

З 2017 року і до сьогодні працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Має понад 200 наукових публікацій, з них 11 монографій, більш як 130 наукових статей, 30 збірників, посібників і навчально-методичних розробок.

Основні праці: науково-практичний посібник «Правозахисна діяльність прокурора у сфері адміністративної відповідальності» (2012); навчальний посібник «Участь прокурора у виконавчому провадженні» (2016).

Желібо Євген Петрович

Доктор хімічних наук, професор.

Народився 4 січня 1942 року в місті Аральськ Казахської АСРСР.

У 1956 році вся родина Євгена Петровича переїхала на постійне місце проживання до міста Ірпеня. У 1959 році закінчив навчання в Ірпінській середній школі № 2 і вступив до Політехнічного інституту в місті Києві, який закінчив у 1965 році. Цього року розпочав свою трудову діяльність в Інституті колоїдної хімії та хімії води НАН України на посадах молодшого наукового співробітника, старшого наукового співробітника, завідувача лабораторією та провідним науковим співробітником.

У 1972 році захистив кандидатську дисертацію «Электроосаждение высокодисперсных порошков железа и кобальта из концентрированных растворов», а в 1989 – докторську дисертацію «Физико-химические основы формирования высокодисперсных электролитических порошков металлов и сплавов» за 2-ма спеціальностями «Коллоидная и мембранная химия», «Технология электрохимических производств».

Вчене звання старшого наукового співробітника зі спеціальності «Колоїдна хімія» присвоєно Євгену Петровичу Президією Академії наук СРСР 11 травня 1983 року.

З 1996 року і до сьогодні працює в Університеті державної фіскальної служби України.

З 1999 року до 1 вересня 2010 року очолював кафедру техногенно-екологічної безпеки, зробив вагомий внесок у її розвиток, формування професорсько-викладацького складу.

Євген Петрович керував і брав участь у виконанні п'яти республіканських та галузевих науково-технічних програм. Автор понад 200 публікацій, авторських винаходів, патентів, у т. ч. монографій, підручників та навчальних посібників.

Основні праці: навчальні посібники: «Безпека життєдіяльності» (2002–2014), «Основи технологій виробництва в галузях народного господарства» (2009); підручники: «Безпека життєдіяльності» (2006–2009), «Основи охорони праці» (2004–2014).

Завидняк Володимир Іванович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету державної фіскальної служби України.

Народився 29 травня 1979 року в місті Іршава Закарпатської області. Іршавську загальноосвітню школу № 2 закінчив у 1996 році із золотою медаллю і вступив до Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, де здобув повну вищу освіту зі спеціальності «Правознавство», у 2001 – здобув кваліфікацію юриста.

З 2001 по 2005 рік працював слідчим прокуратури Мукачівського району та у Іршавському районному суді.

У вересні 2005 року був прийнятий на посаду старшого викладача кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Національної академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У вересні 2010 року вступив на службу до органів податкової міліції та був призначений на посаду доцента кафедри фінансових розслідувань Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2019 році захистив докторську дисертацію «Судовий прецедент в кримінальному судочинстві України».

Основні праці: монографії: «Особливості розслідування злочинів, вчинених при інкасації грошових коштів, цінностей та цінних паперів» (2013), «Впровадження судового прецедента у кримінальний процес України» (2019).

Загорський Володимир Степанович

Роки роботи: 2005–2007

Член-кореспондент Національної академії наук України, доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії економічних наук України

Народився 14 лютого 1957 року в місті Великі Мости Сокальського району Львівської області.

У 1981 році закінчив Львівський торговельно-економічний інститут (тепер – Львівська комерційна академія).

У 1985–1989 роках навчався в аспірантурі Київського торговельно-економічного інституту (кафедра політичної економії).

1989 року захистив кандидатську дисертацію «Особиста власність та форми її реалізації в соціалістичному суспільстві».

1997 року захистив докторську дисертацію «Проблеми становлення та функціонування ринку цінних паперів у перехідній економіці України».

У 1992 році – доцент, з 1998 року – професор, з 1993 по 2003 роки – декан економічного факультету Львівської комерційної академії.

У 2003–2005 роках – директор Інституту економіки та фінансів Львівської комерційної академії.

У період з 2005 року по 2007 рік Володимир Степанович Загорський обіймав посаду ректора Національного університету

Державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З 2007 року – директор Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. З червня 2021 року – ректор Національного лісотехнічного університету.

Автор понад 600 наукових та навчально-методичних праць, у тому числі 52 монографії (у т. ч. колективні), 40 підручників, посібників і брошур.

Основні праці: монографії: «Бюджетно-податкова система України: теорія і практика» (2006), «Бюджетна система та оподаткування в Україні: проблеми розвитку» (2008); навчальні посібники: «Екологічні основи економіки» (2005), «Фінанси» (2006).

Залізко Василь Дмитрович

Роки роботи: 2013–2019

Доктор економічних наук, професор, стипендіат Кабінету Міністрів України для обдарованих вчених.

Народився 14 листопада 1979 року в селі Скурати Житомирської області в сім'ї викладачів.

1996 року з золотою медаллю закінчив Скуратівську загальноосвітню школу і вступив до Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. 2001 року отримав диплом магістра математики з відзнакою. Цього ж року вступив до аспірантури і 2008 року захистив кандидатську дисертацію «Оцінки коопуклого наближення».

У різні роки працював вчителем математики, фізики, викладав такі дисципліни: стратегічний та математичний аналіз, теорія ймовірності та інші.

З 2002 року обіймав посаду старшого викладача кафедри вищої математики (за сумісництвом) Національної академії ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З 2004 року – асистент кафедри математики, аналізу та диференціальних рівнянь та професор кафедри технічного захисту інформації ННІ СБ України.

З 2013 до 2019 року Василь Дмитрович працював в Університеті державної фіскальної служби України на посадах: старший науковий співробітник, провідний фахівець, начальник науково-дослідної лабораторії, професор кафедри економіки підприємства.

2015 року захистив докторську дисертацію «Стратегія соціально-економічного розвитку сільських територій у контексті зміцнення економічної безпеки України».

Основні праці: монографія «Сільські території України: стратегічні пріоритети розвитку в контексті зміцнення економічної безпеки України» (2014), колективна монографія «Сучасні виклики та орієнтири» (2015).

Зикун Наталія Іванівна

Доктор наук із соціальних комунікацій, професор, завідувач кафедри журналістики, української словесності та культури Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 25 серпня 1966 року на Хмельниччині, у селі Пеньки Старокостянтинівського району.

1983 року закінчила середню школу із золотою медаллю і вступила на філологічний факультет Кам'янець-Подільського педагогічного інституту імені В. П. Затонського. Закінчивши інститут 1987 року із дипломом з відзнакою, отримала направлення на роботу на кафедру російської мови цього ж інституту. Кандидатську дисертацію «Лексика домашнего обихода в русской письменности XVII века (наименование убранств жилых помещений, мебели, средств освещения)» захистила в березні 1990 року.

З 1990 року до 1997 року працювала асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри російської мови Київського державного педагогічного інституту ім. О. Горького. 1995 року їй було присвоєно вчене звання доцента кафедри російської мови. Паралельно навчалася на факультеті перепідготовки кадрів за спеціальністю «Українська мова і література». Після отримання диплома викладала на кафедрі української мови в цьому ж навчальному закладі.

1997 року на запрошення ректора П. В. Мельника перейшла працювати до Українського фінансового економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України).

1999 року нагороджена нагрудним знаком «Відмінник освіти України».

З 2007 року Наталія Іванівна працює заступником директора Інституту психології і соціально-політичних наук у Київському міжнародному університеті, з 2008 р. – заступником директора Інституту журналістики і кіно-, телемистецтва, а з березня 2009 року – директором цього Інституту й одночасно завідувачем кафедри теорії та історії журналістики.

2014 року Наталія Іванівна повернулася до Національного університету ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2016 року захистила докторську дисертацію «Сатирична публіцистика Наддніпрянщини в інформаційному просторі України: становлення, розвиток, жанрово-тематичні форми».

Має більше 200 наукових публікацій, серед них: розділи у колективних монографіях, навчальні посібники, курси лекцій, статті.

Основні праці: монографія «Сатирична публіцистика Наддніпрянщини в інформаційному просторі України: становлення, розвиток, жанрово-тематичні форми» (2015); колективні монографії: «Медіаосвітній аспект формування сучасного інформаційного простору: вітчизняні реалії» (2012), «Майстерність сатиричного відображення дійсності на сторінках загальнополітичних видань Наддніпрянської України (1905–

1917 pp.)» (2014); навчальний посібник «Організація діловодства в органах державної податкової служби України» (2001).

Ібрагімов Михайло Михайлович

Роки роботи: 2002–2009

Доктор філософських наук, професор, заслужений працівник народної освіти України.

Народився 12 листопада 1944 року в селі Бондарі Сумської області.

1970 року закінчив філософський факультет Київського ордена Леніна державного університету імені Т. Г. Шевченка.

Після закінчення аспірантури та захисту кандидатської дисертації, з 1973 року працював старшим викладачем, доцентом, заступником завідувача кафедри ВПШ (Вищої партійної школи) при ЦК Компартії України.

2015 року захистив докторську дисертацію ««Філософія спорту» як новий антропологічний проект у постекзистенціалістському мисленні».

З 1998 року працював начальником кафедри філософії у Національній академії МВС України.

З 2000 року був професором Київського інституту внутрішніх справ України, 2002 року працював у Національному університеті фізичного виховання і спорту України та у Львівському університеті «Львівський Ставропігійон».

З 2002 року Михайло Михайлович Ібрагімов очолював соціально-психологічну службу Академії ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2004–2005 роки – у тому ж навчальному закладі очолював кафедру філософії та політології і до червня 2009 року працював там на посаді професора.

Основні праці: навчальний посібник «Релігієзнавство» (2001); наукові публікації: «Філософія спорту в концепті української світоглядно-кордоцентричної традиції» (2011),

«Спортософія: проблеми становлення і перспективи розвитку» (2013), «Правова норма як соціокультурний феномен у постекзистенціалістському мисленні» (2016), «Суперечливі тенденції впливу фізичної культури і спорту на здоров'я людини» (2017).

Ізмайлов Ярослав Олексійович

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри податкової політики Університету державної фіскальної служби України.

Народився в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області 16 листопада 1984 року в сім'ї службовців.

2001 року, після закінчення школи, вступив до Криворізького економічного інституту Державний вищий навчальний заклад (ДВНЗ) «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» на спеціальність «Облік і аудит». 2006 року з відзнакою закінчив магістратуру Криворізького економічного інституту ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», обліково-економічний факультет, здобув повну вищу освіту та кваліфікацію магістра за спеціальністю «Облік і аудит».

Трудову діяльність розпочав у вересні 2006 року асистентом кафедри міжнародної економіки в тому ж закладі вищої освіти.

З 2006 по 2009 рік навчався з відривом від виробництва в аспірантурі ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» на кафедрі обліку підприємницької діяльності, працюючи за сумісництвом на посаді асистента.

У листопаді 2009 року захистив кандидатську дисертацію «Облік і аналіз капітальних інвестицій: організація і методика (на матеріалах гірничо-збагачувальних підприємств)». Після захисту дисертації обіймав посаду старшого викладача кафедри міжнародної економіки, а з вересня 2010 року по 2017 рік –

працював на посаді доцента кафедри міжнародної економіки Криворізького економічного інституту.

2018 року захистив докторську дисертацію «Бухгалтерський облік та аналіз господарської діяльності підприємств в умовах інвестиційно-інноваційного розвитку економіки України».

З 2019 року і дотепер Ярослав Олексійович працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Є автором та співавтором понад 100 наукових та методичних праць.

Основні праці: монографія «Бухгалтерський облік та аналіз інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств в національній економіці» (2017); навчальні посібники: «Міжнародна інвестиційна діяльність» (2010), «Облік міжнародних операцій» (2014).

Ільїн Валерій Юрійович

Роки роботи: 2016–2020

Доктор економічних наук, професор.

Народився 6 травня 1975 року в селі Семибугри Астраханської області (Росія). У 1986 році сім'я переїхала в село Степове Слов'яносербського району Луганської області.

1997 року закінчив Луганський сільськогосподарський інститут за спеціальністю «Облік та аудит» та здобув кваліфікацію економіст з бухгалтерського обліку та фінансів.

У 1998–2002 роках працював заступником начальника управління економіки Слов'яносербської райдержадміністрації.

2001 року закінчив магістратуру Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

З листопада 2002 року по листопад 2003 працював асистентом кафедри обліку та аудиту Луганського національного аграрного університету.

З 2006 по 2008 рік – асистент кафедри маркетингу Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка.

2008 року захистив кандидатську дисертацію «Формування і розвиток корпоративних структур в аграрному секторі економіки України».

У період з жовтня 2008 року по травень 2011 обіймав посаду доцента кафедри бухгалтерського обліку, а з жовтня 2014 до липня 2015 року завідував кафедрою менеджменту Луганського національного аграрного університету.

У 2015–2016 роках працював старшим науковим співробітником відділу форм господарювання Інституту аграрної економіки НААНУ, де й захистив 2016 року докторську дисертацію «Конкурентоспроможність аграрних підприємств України в умовах глобалізації: теорія, методологія, практика».

З вересня 2016 року Валерій Юрійович обіймав посаду професора, потім завідувача кафедри бухгалтерського обліку Університету державної фіскальної служби України.

Автор понад 140 наукових праць.

Основні праці: монографії: «Корпоративні структури АПК» (2009), «Глобалізація та її вплив на конкурентоздатність підприємств аграрного сектору економіки України» (2014), «Конкурентоспроможність аграрних підприємств на інвестиційно-інноваційних засадах в умовах глобалізації» (2016); навчальні посібники: «Корпоративне управління» (2011), «Антикризисный менеджмент» (2013).

Калюга Євгенія Василівна

*Роки роботи: 1996–1998;
2002–2006*

Доктор економічних наук, професор.
Заслужений економіст України.

Народилася 28 серпня 1957 року в місті Жданов (нині – Маріуполь) Донецької області.

1983 року закінчила Воронежський державний університет імені Ленінського комсомолу за спеціальністю «Бухгалтерський облік і аналіз господарської діяльності».

У 1974–1983 роках – бухгалтер, заступник головного бухгалтера, головний бухгалтер управління «Центрчорноземтара» (м. Воронеж, Росія).

1983–1989 роки – асистент, аспірантка Київського інституту народного господарства імені Д. С. Коротченка.

У 1989–1996 роках працювала старшим викладачем, завідувачем кафедри контролю та ревізії Криворізького філіалу Київського національного економічного університету.

З 1996 року по 1998 рік Євгенія Василівна очолювала кафедру бухгалтерського обліку і аудиту Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України); у 1998–2002 роках – докторант Київського національного економічного університету.

2002–2006 роки – завідувач кафедри бухгалтерського обліку Національного університету ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2007–2009 роках працювала професором кафедри аудиту НАУ.

З 2009 року – завідувач кафедри бухгалтерського обліку і аудиту Національного університету біоресурсів і природокористування України. Досліджує проблеми бухгалтерського обліку та контролю в господарському і державному секторах економіки.

Основні праці: монографія «Фінансово-господарський контроль у системі управління» (2002); колективна монографія «Удосконалення оподаткування прибутку підприємств в Україні» (2013); навчально-методичний посібник «Контроль фінансової діяльності та правильності її складання» (2001).

Карпенко Лідія Миколаївна

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародної економіки Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 22 червня 1977 року в місті Херсон. 1994 року закінчила з золотою медаллю середню школу № 86 міста Одеси та вступила до Одеського державного економічного університету. Університет закінчила у 1999 році з відзнакою.

2004 року захистила кандидатську дисертацію «Экономический механизм повышения прибыли предприятий пищевой промышленности».

У стінах Одеського державного економічного університету пройшла шлях від аспіранта до проректора з науково-педагогічної роботи.

2017 року захистила докторську дисертацію «Теоретико-методологічні засади стратегування активізації інноваційно-інвестиційного розвитку промислових підприємств».

З вересня 2018 року Лідія Миколаївна обіймає посаду професора кафедри міжнародної економіки (за сумісництвом) в Університеті державної фіскальної служби України.

Є автором понад 180 наукових та науково-методичних праць.

Основні праці: колективні монографії: «Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти» (2016), «Підприємництво в епоху глобальних трансформацій: виклики та перспективи розвитку» (2019).

Касьяненко Любов Михайлівна

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри фінансового права Університету державної фіскальної служби України.

Має вищу педагогічну та юридичну освіту. Народилася 21 червня 1961 року в селі Погорільці Семенівського району Чернігівської області. Там же закінчила середню школу.

З 1976 по 1980 рік навчалася в педагогічному училищі. У 1980 році стала студенткою Київського державного педагогічного інституту імені М. Горького. Трудову діяльність розпочала, будучи студенткою, у лютому 1983 року в Київській середній школі № 159.

Після закінчення Інституту працювала вчителем в середній школі № 2 міста Ірпеня. У 1984–1990 роках працювала в Ірпінському міському Ленінському комуністичному союзі молоді (ЛКСМ) України і Київському обкомі ЛКСМ України.

З 1999 року і до сьогодні Любов Михайлівна працює в Університеті державної фіскальної служби України.

У 2004 році захистила кандидатську дисертацію «Правові основи здійснення фінансового контролю органами Державної податкової служби України». У 2006 році їй було присвоєно вчене звання доцент.

2005–2006 роки – декан юридичного факультету Національного університету ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2011 році захистила докторську дисертацію «Процесуальна фінансово-правова теорія: становлення та розвиток». У 2013 році їй було присвоєно вчене звання професор.

З 2008 по 2018 рік Любов Михайлівна завідувала кафедрою фінансового права Університету державної фіскальної служби України. Автор понад 120 наукових праць.

Основні праці: монографія «Фінансово-правовий процес» (2010); навчальний посібник «Економічна теорія» (2015); брала участь у розробці Науково-практичного коментаря до Податкового кодексу України (2010).

Фото
відсутнє

Кельман Євген Ісакович

Роки роботи: 1921–1922

Правознавець, професор. Народився в місті Одеса. У 1914 році закінчив юридичний факультет Київського університету. У 1912 році слухав лекції у Фрайбурзькому університеті (Німеччина). Служив у Києві юрисконсультом місцевого відділення «Всеросійського союзу міст» (1916) і помічником присяжного повіреного (1917–1918).

З 1917 працював у Київському комерційному інституті, незабаром перетвореному на Інститут народного господарства: вчений секретар (1917–1921), декан юридичного факультету (1921–1925), завідувач кафедри цивільного права (1923–1931). З 1925 року – штатний професор.

Водночас (1918–1921) викладав у Київському юридичному інституті, був деканом юридичного факультету Київського народного університету – Політехніки (1920–1921).

У 1921–1922 роках викладав соціальне законодавство в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

1931–1934 роки – директор Київського торговельного інституту. З 1936 року викладав римське право у відновленому Київському університеті. Водночас був старшим науковим співробітником Інституту права НКЮ УСРР. З 1922 року – нештатний постійний співробітник Комісії для виучування звичаєвого права України ВУАН. Був секретарем наукового товариства «Право и жизнь».

Основні наукові праці: «Проблеми вільного права» (1915), «Земельний кодекс УСРР. Текст та поартикульний коментарій»

(1924, у співавторстві), «Нарис розвитку і діяльності юридичного факультету Київського інституту народного господарства» (1924), «Продуктивні сили і право» (1925); премія Головнауки УСРР (1926), «Радянське право перед іноземними судами» (1928), «Організація боротьби за якість товарів у роздрібній торгівлі» (1933).

Коваленко Юлія Михайлівна

Доктор економічних наук, професор кафедри фінансових ринків Університету державної фіскальної служби України, академік Академії економічних наук України. Відмінник освіти України.

Народилася 2 лютого 1972 року в місті Коростень Житомирської області. З 1979 по 1989 рік навчалася у середній школі № 4, яку закінчила зі срібною медаллю.

1989–1992 роки – навчання в Ірпінському технікумі-коледжі на планово-економічному факультеті, закінчила з відзнакою.

1992 року переведена на третій курс Київського національного університету імені Тараса Шевченка, який закінчила у 1996 році. 1994–1995 роки – викладач предмета «Фінанси» Ірпінського індустріального технікуму-коледжу.

З вересня 1998 року Юлія Михайлівна розпочала свою діяльність в Університеті державної фіскальної служби України на посадах викладача, старшого викладача, доцента, завідувача кафедри податкової політики.

У 2004 році захистила кандидатську дисертацію «Управління фінансовими інвестиціями».

У 2014 році захистила докторську дисертацію «Розвиток фінансового сектору економіки в умовах інституційних трансформацій».

Навчальні дисципліни, які викладає: «Фінансова та страхова економіка і глобалістика», «Економіка фінансового сектора», «Управління фінансовими активами».

Основні праці: монографія «Інституціоналізація фінансового сектору економіки» (2013); колективні монографії: «Модернізація фінансової системи України в процесі євроінтеграції» (2014), «Финансовое управление развитием экономических систем», «Інноватика фінансових ринків»; підручник «Проектне фінансування» (2017).

Костіна Ніна Іванівна

Роки роботи: 2000–2012

Доктор економічних наук, професор.

Народилася 29 лютого 1940 року в місті Загорськ Московської області (нині – місто Сергіїв Посад, Російська Федерація).

1957 року закінчила середню школу та вступила до Московського інституту інженерів залізничного транспорту, який закінчила у 1962 році, здобувши спеціальність «Економіка і організація залізничного транспорту», кваліфікацію інженера-економіста, і була направлена до міста Києва в Інститут кібернетики Академії наук України, де працювала з 1962 по 1995 рік.

1967 року захистила кандидатську дисертацію «Вопросы моделирования сложных экономических систем: (На примере моделирования системы нефтебаза-морской порт)».

1986 року захистила докторську дисертацію «Многоцелевые имитационные системы автоматного моделирования в прогнозировании и планировании развития региона».

Лауреат премії ім. А. Г. Шліхтера з економіки (1986).

З 1995 по 1999 рік працювала в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка на посаді професора кафедри фінансів, грошового обігу та кредиту.

З 1999 року працювала в Українському фінансово-економічному інституті на кафедрі фінансів, а з серпня 2000 року – на посаді професора кафедри податкової політики та оподаткування Академії ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2000–2003 роках працювала професором кафедри державних фінансів.

З грудня 2006 року по серпень 2011 року обіймала посаду завідувача кафедри банківської справи та фінансового моніторингу, з вересня 2011 року була переведена на посаду професора цієї ж кафедри.

Має більше 200 наукових праць, в тому числі 8 навчальних посібників та монографій.

Основні праці: монографія «Комерційні банки: моделювання діяльності та прогноз» (2010); навчальні посібники: «Гроші та грошова політика» (2001), «Фінансово-економічні експертні системи» (2004), «Банки: сучасні інформаційні технології (друге видання доповнене і перероблене)» (2004).

Фото
відсутнє

Круковський Анатолій Володимирович

Роки роботи: 1921–1922

Фахівець у галузі електротехніки, професор.

1903 року закінчив Київський політехнічний інститут, де був залишений для підготовки до професорського звання.

З 1906 до 1911 року був першим завідувачем кафедри електротехніки та завідувачем електротехнічної лабораторії Катеринославського вищого гірничого училища (нині – Національний гірничий університет, Дніпро).

Від 1911 року – екстраординарний професор та завідувач кафедри електротехніки, з вересня 1918 року – перший декан електротехнічного факультету Київського політехнічного інституту.

1913 року захистив дисертацію «Цепочка переменного тока при периодическом изменении коэффициента самоиндукции» і став ад'юнктом електротехніки.

Був головою експертної комісії відділу електротехніки на Всеросійській виставці (Київ, 1913).

У 1921–1922 роках викладав електротехніку в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Основні наукові праці: «Сравнительный расход работы при нарезке цилиндрических зубчатых колес на станках: долбежном, фрезерном с червячной фрезой и фрезерном с плоской фрезой» (1907).

Кудін Сергій Володимирович

Доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права Університету державної фіскальної служби України.

Народився в місті Києві 20 грудня 1971 року в сім'ї службовців. 1979 року закінчив Київську середню школу № 134.

З 1992 по 1997 рік, після служби у лавах збройних сил СРСР, навчався в Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова на історичному факультеті.

З 1997 по 2015 рік Сергій Володимирович працював в Академії праці і соціальних відносин: спочатку асистентом кафедри, потім – старшим викладачем, доцентом кафедри, завідувачем кафедри теорії та історії держави і права та конституційно-правових дисциплін.

У 2001 році захистив кандидатську дисертацію «Становлення і розвиток кримінального права України у Х – першій половині XVII ст.».

З жовтня 2015 року і до сьогодні Сергій Володимирович працює в Університеті державної фіскальної служби України.

У 2020 році захистив докторську дисертацію «Порівняльна історія права: вітчизняна традиція концептуалізації».

Є автором понад 80 наукових та методичних праць.

Основні праці: монографія «Порівняльна історія права: вітчизняна традиція концептуалізації» (2019); навчальний

посібник «Еволюція права США» (2013); навчально-методичний посібник «Історія держави і права України» (2010; 2019).

Кужелєв Михайло Олександрович

Академік Академії економічних наук України, доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів імені Л. Л. Тарангул, директор Навчально-наукового інституту фінансів, банківської справи Університету державної фіскальної служби України.

Народився 27 жовтня 1972 року в місті Краматорськ Донецької області. 1990 року закінчив Амвросіївську середню школу № 6 із золотою медаллю та вступив на обліково-фінансовий факультет Донецького державного університету, який закінчив з відзнакою у 1995 році.

З 1995 по 2013 рік працював у Донецькому державному університеті асистентом кафедри фінансів і банківської справи, пізніше – на посаді доцента тієї ж кафедри. У 1999 році захистив кандидатську дисертацію «Ринок цінних паперів в Україні: становлення і розвиток». 2013 року захистив докторську дисертацію «Корпоративні відносини: фінансові механізми функціонування та розвитку». Того ж року Михайло Олександрович обраний академіком Академії економічних наук України зі спеціальності «Фінанси».

З 2014 року і до сьогодні працює в Університеті державної фіскальної служби України, а з 2015 року очолює Навчально-науковий інститут фінансів, банківської справи. У 2015 році йому присвоєно вчене звання професора кафедри фінансів.

Є автором понад 250 наукових та навчально-методичних робіт, монографій та навчальних посібників, у тому числі з грифом Міністерства освіти і науки України.

Основні праці: монографія «Концептуальні засади розвитку корпоративних відносин (2012); колективна монографія «Протидія агресивному податковому плануванню: світовий

досвід та виклики для України» (2017); навчальні посібники: «Ринок фінансових послуг» (2013), «Банківська система» (2018).

Лазаренко Дмитро Олександрович

Роки роботи: 2018–2019

Доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України.

Народився 25 листопада 1970 року в місті Дніпропетровськ (нині – Дніпро).

1993 року закінчив обліково-фінансовий факультет Донецького державного університету.

З 1995 року працював у Донбаському державному педагогічному університеті міста Слов'янська, спочатку викладачем, потім – старшим викладачем, доцентом, завідувачем кафедри.

2000 року захистив кандидатську дисертацію «Економічна освіта майбутніх вчителів трудового навчання».

2013 року захистив докторську дисертацію «Організаційні механізми та технології управління підприємствами харчової галузі: теорія, методологія, практика».

2017 рік – професор Європейського інституту післядипломної освіти (Словаччина).

З грудня 2018 року Дмитро Олександрович обіймав посаду професора кафедри податкової політики Університету державної фіскальної служби України.

Є автором понад 150 наукових праць у галузі економіки, фінансів, обліку та енергозбереження.

Основні праці: монографія «Механізми та технології організації й управління підприємствами харчової галузі: науково-практичний аспект» (2012); колективна монографія «Забезпечення інформативності облікових даних у процесі прийняття управлінських рішень» (2008); підручник: «Контроль і ревізія» (2011).

Лазебник Лариса Леонідівна

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки підприємства Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 20 лютого 1968 року в місті Олександрія Кіровоградської області у сім'ї службовців. 1985 року закінчила середню школу № 4 у місті Полтава і вступила до Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка на економічний факультет. Після закінчення університету, з 1990 року до 1998 – працювала асистентом кафедри суспільних наук Полтавського медичного стоматологічного інституту.

У 1997 році захистила кандидатську дисертацію «Іноземне інвестування в період ринкової трансформації економіки України».

З 1997 по 2004 роки Лариса Леонідівна працювала спочатку старшим викладачем, потім доцентом кафедри економіки підприємств Національної академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2004–2007 роки – навчалася в докторантурі НДФІ при Міністерстві фінансів України. З 2007 року працювала в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка.

У 2010 році захистила докторську дисертацію «Фінансові та інтеграційні механізми модернізації економіки емерджентного типу».

З вересня 2014 року працює завідувачем кафедри економіки підприємства Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Трансформаційні процеси і регуляторна політика в економіці України» (2004), «Фінансові та інтеграційні механізми модернізації національної економіки» (2009); навчальні посібники: «Правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності» (2005), «Міжнародне фінансове право».

Лекарь Сергій Іванович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри податкової політики Університету державної фіскальної служби України, заслужений економіст України.

Народився 8 липня 1959 року в селі Нелипівці Кельменецького району Чернівецької області.

Після школи вступив до Чернівецького ПТУ-3, яке закінчив у 1978 році й розпочав свою трудову діяльність слюсарем Кельменецького цукрового заводу Чернівецької області.

З 1981 по 1985 рік навчався у Тернопільському фінансово-економічному інституті. З 1985 по 1987 рік працював на посаді економіста Чернівецького міськфінвідділу. У період з 1987 по 1990 рік працював у Чернівецькому обласному фінуправлінні, спочатку старшим економістом, пізніше – старшим ревізор-інспектором, потім – фахівцем першої категорії.

1990–1993 роки – старший державний податковий інспектор, головний державний податковий інспектор – начальник сектору, начальник відділу, заступник начальника відділу державної податкової інспекції в Чернівецькій області.

З 1993 по 1996 – заступник начальника інспекції, начальник управління аудиту, перший заступник начальника державної податкової інспекції в Чернівецькій області.

У 1996–1998 роках обіймав посаду першого заступника голови державної податкової адміністрації в Чернівецькій області, а з 1998 по 2003 рік очолював Головне управління оподаткування фізичних осіб Державної податкової адміністрації України.

Квітень-травень 2003 року – директор Департаменту оподаткування фізичних осіб Державної податкової адміністрації України.

У період з 2003 по 2011 рік був заступником голови Державної податкової адміністрації України, заступником голови Державної податкової служби України.

У 2011 році захистив кандидатську дисертацію «Оподаткування нерухомості фізичних осіб: зарубіжна практика та перспективи України».

У 2013 році захистив докторську дисертацію «Адміністративно-правовий механізм забезпечення економічної безпеки держави».

З березня 2012 року по березень 2014 року працював в органах внутрішніх справ на посаді заступника міністра внутрішніх справ України.

З 2013 року і до сьогодні працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Адміністративно-правовий механізм забезпечення економічної безпеки держави» (2013), «Імплементация европейских ценностей та технологій оподаткування в Україні» (2020); навчальний посібник «Оподаткування фізичних осіб» (2001).

Лисенко Володимир Васильович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету державної фіскальної служби України.

Народився 13 липня 1963 року в селі Хвощова Тростянецького району Сумської області у сім'ї робітників.

У 1978 році вступив на денне відділення Сумського машинобудівного технікуму, який закінчив у 1982 році за спеціальністю «Технік-технолог зварювального виробництва». Кілька місяців, до служби в армії, працював зварювальником на заводі імені Петрова у Волгограді (Росія).

1985 року був зварювальником на заводі імені Фрунзе міста Суми. З вересня 1985 до серпня 1989 року навчався у Вищій слідчій школі МВС СРСР міста Волгограда (Росія), після закінчення якої, до 1993 року, працював на посаді слідчого

Ленінського райвідділу та слідчого управління УМВС України в Луганській області. У подальшому був переведений на посаду викладача Луганського інституту внутрішніх справ. З грудня 1994 року до жовтня 1997 року навчався у ад'юнктурі Університету внутрішніх справ міста Харкова, де захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук.

У 1997–1998 роках обіймав посаду заступника начальника слідчого відділу УПІМ ДПА в місті Луганськ.

З травня 1998 року був переведений для проходження служби в Український фінансово-економічний інститут ДПА України (нині – Університет державної фіскальної служби України), де працював на посаді викладача, доцента, начальника відділу, начальника наукової лабораторії, заступника начальника НДЦ з проблем оподаткування.

У 2006 році захистив докторську дисертацію «Проблеми криміналістичного забезпечення розслідування податкових злочинів».

Основні праці: монографії: «Криміналістичне забезпечення діяльності податкової міліції (Теорія та практика)» (2004), «Ухилення від сплати податків: виявлення та розслідування» (2008), «Проблеми та перспективи удосконалення протидії діяльності суб'єктів господарювання з ознаками фіктивності» (2011).

Литвин Наталія Анатоліївна

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 26 травня 1970 року в місті Біла Церква.

1989 року з відзнакою закінчила Ірпінський індустріальний технікум (нині – Ірпінський фаховий коледж економіки та права).

2007 року з відзнакою закінчила Національний університет державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) та отримала диплом про вищу освіту за спеціальністю «Правознавство».

2010 року захистила кандидатську дисертацію за темою «Адміністративно-правове забезпечення діяльності третейських судів в Україні».

2019 року захистила докторську дисертацію за темою «Адміністративно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів Державної фіскальної служби України».

З 2000 року по 2006 рік працювала в Національній академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) на посадах спеціаліста II категорії, провідного бібліотекаря, методиста та методиста вищої категорії факультету податкової міліції.

З грудня 2006 по серпень 2014 року працювала у Науково-дослідному центрі з проблем оподаткування Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) на посадах фахівця з наукової діяльності, молодшого наукового співробітника та старшого наукового співробітника.

З 2014 по 2018 рік – доцент кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки Університету державної фіскальної служби України.

З вересня 2018 року до сьогодні обіймає посаду професора кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки Університету державної фіскальної служби України.

Автор понад 150 наукових праць.

Основні праці: монографії: «Імплементация міжнародно-правових норм у сфері оподаткування в законодавство України» (2011), «Реалізація інформаційної політики органами державної фіскальної служби України: адміністративно-правовий аспект»; колективна монографія «Правове регулювання управлінської та

правоохоронної діяльності у сфері оподаткування» (2016); навчальний посібник «Заохочення у службовому праві» (2017).

Лісовий Андрій Васильович

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри аудиту та економічного аналізу Університету державної фіскальної служби України.

Народився 22 листопада 1973 року в селі Спичинці Погребищенського району Вінницької області. Після закінчення школи в 1990 році вступив до Національного аграрного університету. 1995 року отримав спеціальність економіста-кібернетика.

З 1995 по 1998 рік працював викладачем економічних дисциплін у Бобровицькому державному сільськогосподарському технікумі (Чернігівська область). З 1995 по 1999 рік заочно навчався в аспірантурі Науково-дослідного економічного інституту Мінекономіки України.

З 2000 року Андрій Васильович почав працювати на посаді доцента кафедри економічної теорії в Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2000 року захистив кандидатську дисертацію «Прогнозування розвитку картопляного агропромислового підкомплексу України».

2009 року захистив докторську дисертацію «Державне регулювання розвитку сільських територій: теорія, методологія, практика».

Основні праці: монографія «Податкове регулювання розвитку сільських територій України» (2018); колективні монографії: «Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України». Т. 3. (2010), «Удосконалення обліку, аналізу і аудиту в умовах глобалізації світової економіки» (2013).

Льовкіна Олена Геннадіївна

Доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри психології та соціології Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 5 листопада 1973 року в місті Гур'їв (Казахстан) у родині службовців. 1992 року закінчила Коростишівське педагогічне училище і вступила до Київського національного університету імені Тараса Шевченка на факультет соціології та психології. З листопада 1997 року – аспірантка Київського національного університету імені Тараса Шевченка кафедри філософії.

З 2002 року працювала асистентом кафедри філософії Київського економічного університету.

2003 року захистила кандидатську дисертацію «Проблема відчуження в соціальній філософії Франкфуртської школи (спроба осмислення в контексті глобалістики)».

2012 року захистила докторську дисертацію «Теорії ефективної діяльності: тектологія О. Богданова та праксеологія Т. Котарбіньського».

В Університеті державної фіскальної служби України працює з 2003 року: старшим викладачем, потім – доцентом кафедри філософії та політології, доцентом кафедри соціології та психології, професором кафедри психології та соціології.

З 2015 до 2020 року Олена Геннадіївна очолювала кафедру психології та соціології Університету державної фіскальної служби України.

Автор понад 120 наукових і навчально-методичних праць.

Основні праці: монографія «Історичні трансформації філософії діяльності: від трансценденталізму до праксеології» (2011); навчальні посібники: «Психологія управління» (2019), «Загальна психологія» (2020), «Логіка» (2020).

Мамка Григорій Миколайович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України. Заслужений юрист України.

Народився 18 серпня 1974 року в місті Глобине Полтавської області. Трудовий шлях розпочав у 1994 році в ППСМ ГУМВС України у місті Києві міліціонером-водієм.

Вищу освіту отримав 2000 року в Національній академії МВС України, спеціальність «Правознавство», освітній рівень «бакалавр». З 2000 по 2003 рік працював слідчим відділення розслідування злочинів у сфері економіки в місті Києві. З 2008 по 2013 рік працював у Головному слідчому управлінні Міністерства внутрішніх справ України.

У 2009 році закінчив Академію управління МВС України, отримавши кваліфікацію юриста. 2012 року захистив кандидатську дисертацію «Начальник слідчого відділу як суб'єкт кримінально-процесуального доказування».

З 2013 року по 2014 рік – заступник начальника Слідчого управління ГУМВС України в Київській області.

З 2014 по 2016 рік – заступник начальника ГСУ МВС України.

Засновник адвокатського об'єднання «Мамка та Партнери», народний депутат України 9-го скликання.

З листопада 2016 року почав працювати в Університеті державної фіскальної служби України.

2019 року захистив докторську дисертацію «Засади кримінального провадження: наукові та правові основи».

Є автором близько 50 наукових та навчально-методичних праць у галузі кримінального права та кримінального процесу.

Основні праці: монографія «Засади кримінального провадження» (2018); наукові статті: «Щодо питання класифікації суб'єктів кримінально-процесуального доказування» (2010),

«Презумпція невинуватості в системі засад сучасного кримінального провадження» (2017), «Втілення принципів юридичного процесу в регламентації досудового розслідування кримінальних проступків» (2019).

Мандрагеля Володимир Андрійович

Роки роботи: 2015–2019

Доктор філософських наук, професор.

Народився 5 червня 1957 року в селищі міського типу Щотово Луганської області.

Після закінчення середньої школи із золотою медаллю вступив до Київського вищого загальновійськового командного училища імені М. Фрунзе, яке закінчив з відзнакою 1978 року.

1986 року брав участь у ліквідації наслідків на Чорнобильській АЕС, за що нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

З 1987 до 1990 року навчався на педагогічному факультеті (філософське відділення) у Московській Військово-політичній академії (Росія).

З 1990 року працював на викладацькій роботі у вищих навчальних закладах України.

1993 року захистив кандидатську дисертацію «Особливості формування національної самосвідомості особистості (методологічний аспект)».

У вересні 2003 року звільнився з лав Збройних сил України у військовому званні полковника і працював на посаді професора кафедри міжнародних відносин Національної академії оборони України.

2006 року захистив докторську дисертацію «Війна в історії цивілізацій: соціально-філософський аналіз».

З жовтня 2007 року – завідувач кафедри, а з вересня 2008 року – професор кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики Київського міжнародного університету.

2009–2010 роки – професор кафедри філософії і соціально-гуманітарних дисциплін Європейського університету.

У 2010–2015 роках обіймав посаду професора кафедри національної безпеки Національної академії державного управління при Президентові України.

З 2015 по 2019 рік Володимир Андрійович був директором Навчально-наукового інституту гуманітарних наук Університету державної фіскальної служби України.

2019–2021 роки – професор кафедри документознавства та інформаційної діяльності Державного університету комунікацій.

Автор більше 150 наукових праць, з яких: 3 монографії, 4 підручники, 6 навчальних посібників.

Основні праці: монографія «Причини та характер воєн (збройних конфліктів): філософсько-соціологічний аналіз» (2003); наукові статті: «Перспективи розвитку системи професійної військової освіти в контексті світового досвіду» (2008), «Формування європейської ідентичності: утопія чи реальність?» (2019).

Мацелик Тетяна Олександрівна

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри фінансового права Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 20 січня 1980 року в селі Чемерне Сарнинського району Рівненської області.

1995 року вступила до Київського економічного коледжу (нині – Ірпінський фаховий коледж економіки та права), що у місті Ірпені, який закінчила у 1998 році. Того ж року стала студенткою Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У період з 2000 – початку 2003 року працювала провідним спеціалістом (бухгалтером) БМД Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної

служби України). З лютого до серпня 2003 року була методистом факультету податкової міліції Академії державної податкової служби України.

З серпня 2003 року до кінця 2006 року Тетяна Олександрівна працювала на кафедрі адміністративного права та адміністративної діяльності: викладачем, старшим викладачем, доцентом кафедри.

2005 року захистила кандидатську дисертацію «Адміністративний примус у діяльності органів державної податкової служби України».

З грудня 2006 року обіймала посаду завідувача кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності факультету податкової міліції Національної академії ДПСУ (нині – Університет державної фіскальної служби України), була завідувачем кафедри господарського права та процесу Університету державної фіскальної служби України.

2014 року захистила докторську дисертацію «Суб'єкти адміністративного права».

Має понад 100 наукових праць: монографій, навчальних посібників, науково-практичних коментарів.

Основні праці: монографії: «Суб'єкти адміністративного права: поняття та система» (2013), «Санкції у правовому режимі ліцензування господарської діяльності» (2019); колективні монографії «Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку» (2017), «Санкції у правовому режимі ліцензування господарської діяльності» (2019).

Мацелюх Наталія Петрівна

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії. Відмінник освіти України.

Народилася 1 вересня 1964 року в селі Сорокошиці, що на Чернігівщині.

У період з 1981 по 1986 рік навчалася у Київському технологічному інституті легкої промисловості.

З 1986 по 1988 рік працювала інженером-технологом Мукачівського виробничого об'єднання ім. 60-річчя СРСР.

1999 року закінчила Київський національний економічний університет. Спеціальність «Фінанси», магістр ділового адміністрування.

З січня 1992 року працювала в Ірпінському індустріальному коледжі (нині – Ірпінський фаховий коледж економіки та права) старшим лаборантом, а з вересня того ж року – методистом в Ураїнському фінансово-економічному інституті (нині – Університет державної фіскальної служби України). Відтоді і працює в Університеті державної фіскальної служби України. Обіймала посади: старшого викладача кафедри фінансів, начальника наукового відділу, доцента кафедри податкової політики та оподаткування, доцента кафедри економічної теорії, виконувача обов'язків декана обліково-економічного факультету, професора кафедри економічної теорії, директора ННІ обліку, аналізу та аудиту.

У 2003 році захистила кандидатську дисертацію «Вплив податків на процеси ціноутворення в Україні» та здобула науковий ступінь кандидата економічних наук.

У 2017 році захистила докторську дисертацію на тему «Ринок цінних паперів: цінові механізми збалансованого розвитку і попередження криз» та здобула науковий ступінь доктора економічних наук.

У період з 2003 до 2020 року була директором навчально-наукового інституту обліку, аналізу та аудиту.

З 21 квітня 2020 року Наталія Петрівна обіймала посаду проректора з міжнародної діяльності та інвестицій (з 12 серпня 2020 року – науково-педагогічної роботи, міжнародної діяльності та інвестицій) в Університеті державної фіскальної служби України.

Має більше 100 наукових та навчально-методичних праць.

Основні праці: монографія «Теоретико-методологічні основи ціноутворення на ринку цінних паперів» (2015); навчальні посібники: «Економічні теорії в системі наукових економічних знань» (2015), «Історія економіки та економічної думки. Політична економія. Мікроекономіка. Макроекономіка» (2014).

Мельник Петро Володимирович

Роки роботи:

*1991–1996 – директор Ірпінського
індустріального коледжу;*

*1996–1999 – ректор Українського
фінансово-економічного інституту;*

*1999–2003 – ректор Академії ДПС
України;*

*2006–2013 – ректор Національного
університету державної податкової
служби України.*

Доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України. Заслужений економіст України. Народний депутат України III, V та VI скликань.

Народився 18 червня 1957 року в селі Ремчиці Сарненського району на Рівненщині. 1972 року вступив до Ірпінського індустріального технікуму на гірничо-торфове відділення.

1984 року здобув вищу освіту в Київському технологічному інституті легкої промисловості. А звання магістра ділового адміністрування – 1996 року в Київському економічному університеті. Цього ж року захистив науковий ступінь кандидата економічних наук. 2002 року закінчив юридичний факультет Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Трудову діяльність розпочав у 1978 році в Ірпінському індустріальному технікумі, а з 1991 року очолив його.

2006 року науковий заклад, зазнавши низку реорганізацій, був перетворений на Національний університет державної податкової служби України. Петро Володимирович Мельник залишався його ректором до 1 серпня 2013 року.

1998 року та 2006 року обирався до Верховної Ради України.

Є автором понад 100 наукових праць, ряду монографій, автором і співавтором 16 підручників і навчальних посібників, де висвітлюються проблеми оподаткування.

Основні праці: монографія «Загальна кримінологіко-економічна теорія ризиків професій» (2003); колективні монографії: «Податковий потенціал регіонів України : теорія, методологія, оцінка» (2008), «Проблеми гуманізації навчання та виховання у вищому закладі освіти» (2010), «Ризики професій в соціально-практичній, економічній, кримінально-правовій та кримінологічній доктрині охорони праці» (2011); підручник «Банківські системи зарубіжних країн» (2010).

Метелиця Володимир Михайлович

Роки роботи: 2019–2020

Доктор економічних наук, професор. Народився 16 липня 1981 року в селищі міського типу Драбів Черкаської області. Драбівську середню школу закінчив у 1998 році із золотою медаллю.

2003 року отримав диплом бакалавра з відзнакою, здобув спеціальність «Облік і аудит», а 2004 року – кваліфікацію магістра з обліку і аудиту в Національному аграрному університеті з відзнакою.

2008 року захистив кандидатську дисертацію «Облік і контроль бюджетного фінансування сільського господарства».

2016 року – докторську дисертацію «Розвиток бухгалтерської професії в аграрному секторі економіки: теорія, методологія, практика».

З 2003 по 2018 рік працював у ТОВ АФ «Фінанси. Аудит. Приватизація» та «Юр-Агро-Веста».

З 2008 по 2018 рік обіймав посади молодшого, старшого, провідного наукового співробітника, виконувача обов'язків заступника завідувача відділу в ННЦ «Інститут аграрної економіки».

З січня по липень 2019 року працював на посаді професора кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту Житомирського національного агроекологічного університету.

З жовтня 2019 року Володимир Михайлович продовжив професійну діяльність в Університеті державної фіскальної служби України на посаді професора кафедри бухгалтерського обліку.

Основні праці: монографія «Інституціональні та фізіократичні аспекти розбудови бухгалтерської професії в аграрному секторі економіки» (2015); навчальний посібник «Облікове забезпечення оподаткування сільськогосподарських товаровиробників» (2011); практичний посібник «Бухгалтерська звітність сільськогосподарських підприємств» (2014).

Мірошніченко Сергій Сергійович

Роки роботи: 2017–2021

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України, заслужений юрист України.

Народився 17 серпня 1957 року в селі Млини Полтавської області.

У 1972–1975 роках навчався у Чернігівському юридичному технікумі.

Трудову діяльність розпочав у Лохвицькому районному об'єднанні «Сільгосптехніка», де працював у 1975–1976 роках юрисконсультантом.

Після служби у лавах Радянської армії працював юрисконсультантом Варницького заводу залізобетонних виробів міста Бендери Молдавської СРСР.

У 1985 році закінчив юридичний факультет Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

З квітня 1984 по лютий 2013 року працював в органах прокуратури на посадах старшого слідчого, начальника відділу управління, Головного управління, був старшим помічником Генерального прокурора України, першим заступником прокурора Київської області і міста Києва, прокурором Чернігівської області.

2007 року захистив кандидатську дисертацію «Головні напрямки діяльності органів прокуратури України з попередження організованої злочинності».

У лютому 2013 року переведений до академії прокуратури України і призначений на посаду директора Інституту підвищення кваліфікації кадрів Національної академії прокуратури України.

2013 року захистив докторську дисертацію «Злочини проти правосуддя: теоретичні і прикладні проблеми запобігання та протидії».

2017 року Сергій Сергійович Мірошніченко почав працювати професором кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України. Є автором понад 70 наукових та навчально-методичних праць.

Основні праці: монографії: «Діяльність прокуратури з попередження організованої злочинності» (2008), «Злочини проти правосуддя: теорія та практика протидії» (2012).

Мулявка Дмитро Григорович

Доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри оперативно-розшукової діяльності Університету державної фіскальної служби України.

Народився 18 квітня 1960 року у селі Ремчиці Рівненської області.

1989 року закінчив Київську вищу школу МВС імені Ф. Е. Дзержинського, отримавши кваліфікацію юриста.

З 1989 по 1998 рік служив в органах внутрішніх справ у Рівненській області.

З 1998 до 2004 року обіймав ряд керівних посад в УПМ ДБА Рівненської області.

З квітня 2004 року Дмитро Григорович Мулявка почав працювати доцентом, а з вересня 2007 року – професором кафедри організації оперативно-розшукової діяльності факультету

підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Національної академії ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У період з 2009 до 2021 року – обіймав посаду завідувача кафедри оперативно-розшукової діяльності Факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Університету ДФС України.

2004 року захистив кандидатську дисертацію за темою «Адміністративно-правові заходи забезпечення прав платників податків».

2005 року Дмитро Григорович отримав вчене звання доцента по кафедрі оперативно-розшукової діяльності, а 2016 року – вчене звання професора по кафедрі оперативно-розшукової діяльності.

2020 року захистив докторську дисертацію за темою «Адміністративно-правове забезпечення приватної детективної (розшукової) та недержавної охоронної діяльності».

Автор понад 180 публікацій, з них 150 наукового, 35 навчально-методичного спрямування, з яких 70 опубліковано у фахових наукових виданнях України та провідних виданнях інших держав. Є автором і співавтором 25 монографій. Крім того, у співавторстві написав 21 навчальний посібник, 8 з яких надано гриф МОН України. Має 11 авторських свідоцтв. Під його безпосереднім керівництвом захищено 18 кандидатських дисертацій.

Основні праці: монографії: «Правовий захист платників податків» (2006), «Проблеми адміністративно-правового забезпечення приватної детективної та недержавної охоронної діяльності в Україні» (2020); колективні монографії: «Адміністративний арешт майна платника податків» (2013), «Діяльність податкової міліції: правові та організаційні засади» (2015), «Правове регулювання приватної детективної (розшукової діяльності) у зарубіжних країнах» (2019); навчальні посібники: «Оперативно-розшукова діяльність податкової міліції» (2006), «Оперативно-розшукова справа податкової міліції» (2011), «Оперативна установка (для працівників оперативних підрозділів)» (2019).

Назаров Віктор Володимирович

Роки роботи: 2014–2016

Доктор юридичних наук, професор.

Народився 11 червня 1974 року в селі Плоске Черкаської області.

1996 року закінчив Національну юридичну академію імені Ярослава Мудрого. Відтоді працював в органах внутрішніх справ і Державному науково-дослідному експертно-криміналістичному центрі МВС України.

2000 року захистив кандидатську дисертацію «Виникнення кримінально-процесуальних конфліктів та способи їх усунення на стадії попереднього розслідування».

2009 року захистив докторську дисертацію «Обмеження конституційних прав людини в кримінальному провадженні».

З 2001 до 2009 року обіймав посади завідувача кафедри кримінально-правових дисциплін, декана юридичного факультету, директора юридичного інституту у Київському міжнародному університеті.

З червня 2009 до вересня 2014 року працював у Національному авіаційному університеті.

З вересня 2014 року Назаров Віктор Володимирович був призначений на посаду декана юридичного факультету Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З вересня 2016 року – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Академії адвокатури України.

Основні праці: монографія «Конституційні права людини та їх обмеження у кримінальному процесі України» (2009); підручник «Кримінальний процес України» (2005); навчальні посібники: «Кримінальний процес України. Загальна частина» (2004) «Кримінальний процес України» (2013), «Економічна теорія права» (2015).

Наумов Олександр Борисович

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту Університету державної фіскальної служби України.

Народився 16 серпня 1975 року в місті Херсон.

1997 року закінчив Херсонський державний технічний університет за спеціальністю «Менеджмент у виробничій сфері», де відтоді і працював до 2020 року.

У 2001 році захистив кандидатську дисертацію «Організація виробництва та первинної обробки вовни у місцях сировинної бази» та отримав вчене звання доцента кафедри менеджменту і маркетингу в Херсонському державному технічному університеті.

2006 року – докторську дисертацію «Розвиток і ефективність агротекстильного виробництва в Україні: теорія, методологія, стратегія».

У 2007–2008 роках – професор кафедри зовнішньоекономічної діяльності з виконанням обов’язків завідувача кафедри, а з 2008 по 2010 рік – завідувач кафедри Херсонського державного технічного університету. 2010–2015 роки – проректор з науково-методичної роботи з виконанням обов’язків завідувача кафедри міжнародно-економічних відносин та економічної теорії приватного вищого навчального закладу «Міжнародний університет бізнесу і права».

2015 рік – професор кафедри менеджменту і логістики Одеської національної академії харчових технологій.

У 2015–2016 роках працював економістом ТОВ «Більшовик» у місті Скадовську.

У 2016–2018 роках – професор кафедри менеджменту і маркетингу Херсонського державного технічного університету, у 2018 році – професор кафедри менеджменту, маркетингу і туризму Херсонського державного технічного університету.

З 2021 року Олександр Борисович працює на кафедрі менеджменту Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Розвиток текстильної промисловості та її сировинної бази» (2004); «Стратегія розвитку сировинної бази текстильної промисловості» (2005); колективна монографія «Стратегія планування розвитку спеціальних економічних зон в портах України» (2008).

Нижник Ніна Романівна

Роки роботи: 2015–2017

Доктор юридичних наук, професор. Заслужений юрист України. Член-кореспондент Академії правових наук України.

Народилася 27 вересня 1951 року в місті Києві.

1977 року закінчила юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

Ще будучи студенткою, у 1976 році працювала юрисконсультантом Головкиївміськбуду.

З 1985 року – секретар виконкому Печерської районної ради народних депутатів міста Києва.

З 1987 року – старший викладач, в. о. доцента, старший науковий співробітник Київської вищої партійної школи.

1989 рік – докторант Академії суспільних наук при ЦК КПРС (місто Москва), а з 1992 року – провідний науковий співробітник Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України.

У період з 1995 року очолювала кафедру управління і менеджменту, а з 2002 року була першим проректором Української академії державного управління при Президентіві України.

1984 року захистила кандидатську дисертацію «Організаційно-правові питання управління матеріально-технічним забезпеченням житлово-цивільного будівництва».

1992 року захистила докторську дисертацію «Правове регулювання державно-управлінських відносин».

З жовтня 2015 року Ніна Романівна працювала професором кафедри теорії права і держави (нині – теорії, історії права і держави та конституційного права) Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Державно-управлінські відносини в демократичному суспільстві» (1995), «Постсоціалістична держава: теоретико-правові проблеми» (2003), «Теоретичні аспекти державного управління» (2011).

Никитченко Наталія Валеріївна

Доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри господарського права та процесу Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 9 вересня 1977 року в місті Волочиськ Хмельницької області. Там же закінчила школу і в 1994 році вступила до Хмельницького університету «Поділля», після закінчення якого у 1999 році здобула спеціальність «Інженер-економіст».

2002 року закінчила Ужгородський національний університет і здобула повну вищу освіту за спеціальністю «Правознавство» та кваліфікацію юриста.

З 2002 року працює в Університеті державної фіскальної служби України.

2006 року захистила кандидатську дисертацію «Іпотека як господарсько-правова конструкція залучення інвестицій в економіку».

2015 року захистила докторську дисертацію «Правове регулювання державного контролю у сфері господарської діяльності».

У 2020 році присвоєно вчене звання професора кафедри господарського права та процесу.

Має понад 100 наукових праць, серед них: 2 одноосібних, декілька колективних монографій та 2 навчальних посібники.

Основні праці: монографія «Державний контроль як складова забезпечення господарського правопорядку: проблеми теорії і практика» (2014); навчальні посібники: «Управління витратами» (2010), «Господарське процесуальне право (у схемах і таблицях)» (2019).

Нікітін Юрій Вікторович

Доктор юридичних наук, професор , професор кафедри кримінального права та кримінології Університету державної фіскальної служби України, відмінник освіти України.

Народився 30 листопада 1954 року в місті Києві у сім'ї робітників.

1977 року закінчив Київський державний університет імені Т. Г. Шевченка, здобувши спеціальність «Правознавство». Після закінчення університету з 1977 по 1982 рік працював в Органах внутрішніх справ міста Києва на посадах інспектора, старшого інспектора БРСВ (боротьба з розкраданням соціалістичної власності). У жовтні 1982 року вступив до ад'юнктури Київської вищої школи МВС, де захистив кандидатську дисертацію і пройшов шлях від викладача до заступника начальника кафедри теорії та практики оперативно-розшукової роботи.

1985 року захистив кандидатську дисертацію «Попередження розкрадань в споживчій кооперації».

З жовтня 1995 по серпень 2018 року працював у Національній академії управління на посадах виконавчого директора з правового циклу, декана юридичного факультету, доцента кафедри цивільного, господарського та кримінального права, професора, завідувача кафедри теорії та історії держави та права, професора, завідувача кафедри кримінального права та процесу, завідувача кафедри кримінального права, кримінології, цивільного та господарського права, декана юридичного факультету.

У 2012 році захистив докторську дисертацію «Протидія злочинності в системі забезпечення внутрішньої безпеки українського суспільства».

З вересня 2018 року до сьогодні – професор кафедри кримінального права та кримінології Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Режим виконання кримінальних покарань» (2008), «Протидія злочинності в системі забезпечення внутрішньої безпеки українського суспільства» (2009); навчальні посібники: «Правові основи інвестиційної та інноваційної діяльності. Кримінологічний аспект» (2006), «Кримінальне право України. Загальна частина: Практикум» (2006), «Цивільне право України (у запитаннях та відповідях)» (2013); підручник «Кримінологія» (2010).

Новицький Андрій Миколайович

Роки роботи: 2002–2019

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного права та процесу Університету державної фіскальної служби України.

Народився 12 червня 1970 року у місті Коростишеві Житомирської області. 1985 року вступив до Коростишівського педагогічного училища імені І. Я. Франка.

З серпня 1989 до грудня 1989 року працював у Голоківській школі Малинського району вчителем праці та креслення, з грудня 1991 до березня 1993 – вихователем групи продовженого дня у селі Квиткове Коростишівського району. З березня 1993 року до квітня 1994 – відповідальним секретарем комісії в справах неповнолітніх міста Коростишева.

1997 року закінчив Житомирський педагогічний інститут.

З жовтня 1994 по квітень 2006 року проходив службу в органах внутрішніх справ та податковій міліції.

2002 року закінчив Академію державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) та розпочав трудову діяльність у НДЦ цього закладу на різних посадах, від наукового співробітника до начальника НДЦ з проблем оподаткування.

2005 року захистив кандидатську дисертацію на тему «Організаційно-правові засади державного управління у паливно-енергетичному комплексі України».

2012 року захистив докторську дисертацію на тему «Правові основи формування інститутів інформаційного суспільства в Україні: теорія та практика».

З 2019 року Андрій Миколайович – директор Українського державного науково-дослідного інституту «Ресурс».

Основні праці: монографія «Правове регулювання інституціоналізації інформаційного суспільства в Україні» (2011); колективні монографії: «Електронний банкінг (організаційно-правове забезпечення)» (2008), «Електронне оподаткування: сутність та перспективи застосування» (2010), «Суб'єкти приватноправових відносин» (2019).

Олексюк Олександр Степанович

Роки роботи: 2016–2017

Доктор економічних наук, професор.

Народився 27 жовтня 1947 року в селі Малі Бережці Кременецького району Тернопільської області.

1972 року закінчив фізико-математичний факультет Тернопільського державного педагогічного інституту, здобув спеціальність «Математика». У 1988 році – Тернопільську академію народного господарства, здобув спеціальність «Фінанси». 2002 року закінчив Інститут інтелектуальної власності і права, здобувши спеціальність «Інтелектуальна власність».

1985 року захистив кандидатську дисертацію «Розробка підсистеми комплексного економічного аналізу в АСУП».

1997 року – докторську дисертацію «Концептуальні і методологічні основи та економіко-математичні моделі розробки систем підтримки прийняття фінансових рішень на макрорівні».

З 1980 року обіймав різні посади в закладах вищої освіти України.

З грудня 2016 року Олександр Степанович був прийнятий на посаду завідувача кафедри економічної кібернетики Університету державної фіскальної служби України.

Опубліковано понад 120 наукових праць, патентів на винаходи, методичних розробок, підручників та посібників, 3 одноосібні монографії.

Основні праці: монографії: «Системи підтримки прийняття фінансових рішень на мікрорівні» (1998), «Методи оцінки інвестиційних проектів» (2000); підручник «Комп'ютерна криптологія» (2002).

Олешко Анна Анатоліївна

Роки роботи: 2006–2015

Доктор економічних наук, професор.

Народилася 24 жовтня 1979 року. 1995 року закінчила Київський державний інститут культури за спеціальністю бібліотекознавство та бібліографія.

У 1996–1997 роках працювала в Ірпінській середній школі № 12 на посаді вчителя курсу «Світова художня культура», пізніше – бібліотекаря.

З грудня 1998 по серпень 2005 року працювала в Управлінні промисловості, енергетики, транспорту та зв'язку Київської обласної державної адміністрації. Обіймала посаду провідного спеціаліста відділу з питань науки та координації зв'язків, потім – начальника відділу з питань енергетики, транспорту та зв'язку.

У вересні 2005 року була прийнята на посаду старшого викладача кафедри організації видавничої справи, поліграфії та

книгорозповсюдження до Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут».

2006 року захистила кандидатську дисертацію «Прогнозування та державне регулювання промислового розвитку регіону (на прикладі Київської області)».

З 2006 року Анна Анатоліївна почала працювати в Національному університеті державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) на посаді старшого викладача кафедри економіки підприємства за сумісництвом. У 2007–2010 роках навчалася в докторантурі цього ж університету, далі працювала доцентом кафедри міжнародної економіки та підприємництва, потім – професором кафедри економіки підприємства.

2013 року захистила докторську дисертацію «Антикризове регулювання національної економіки».

Основні праці: монографія «Антикризове регулювання національної економіки: теорія і практика» (2012); колективні монографії: «Регулятивний потенціал фінансового ринку в умовах глобальних викликів» (2016), «Інноваційна модернізація менеджменту в умовах глобальної нестабільності» (2018).

Онишко Світлана Василівна

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансових ринків Університету державної фіскальної служби України. Заслужений діяч науки і техніки України.

Народилася 20 листопада 1945 року в селі Селище Баришівського району Київської області в сім'ї робітників. Навчалася у Боярській середній школі № 1, яку закінчила 1962 року.

Трудову діяльність розпочала у червні 1963 року в Міністерстві фінансів України на посаді кур'єра. З 1963 по 1968 рік навчалася в Інституті народного господарства ім. Д. С. Коротченка. Протягом 1962–2001 років працювала на

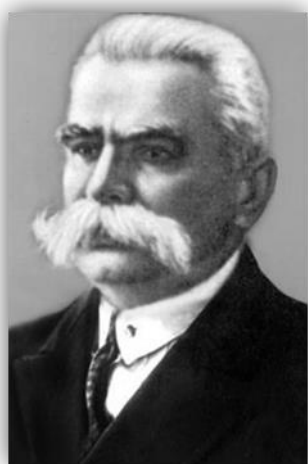
різних посадах: діловодом у Міністерстві фінансів, економістом в «Укрголовльонопенькопром» Міністерства легкої промисловості УРСР, інженером, молодшим науковим співробітником, старшим науковим співробітником Інституту економіки НАН України. У період з 1972 по 1975 рік була аспіранткою.

У 1976 році захистила кандидатську дисертацію «Прибуток та шляхи вдосконалення його розподілу: на прикладі трикотажної промисловості УРСР». У 2004 році – докторську дисертацію «Механізм фінансового забезпечення інноваційного розвитку економіки України».

У 2001 році почала працювати у Національній академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) заступником проректора з наукової роботи. З 2015 року очолює кафедру фінансових ринків.

Автор понад 200 наукових праць.

Основні праці: монографія «Інноватика на фінансових ринках» (2018); колективні монографії: «Активізація інвестиційного процесу в Україні» (2012); навчальні посібники: «Фінансове забезпечення інноваційної діяльності» (2008), «Фінансовий механізм структурної модернізації економіки України» (2013).

Оппоків Євген Володимирович

Роки роботи: 1921–1922

Відомий вчений – гідролог, меліоратор, доктор технічних наук, академік АН УРСР, один з основоположників гідрології в Україні.

Народився 1 лютого 1869 року в селі Руда Сквирського району Київської області. Початкову освіту здобув вдома. З 1878 по 1886 рік навчався в Київській гімназії, яку закінчив із золотою медаллю.

Цього ж року він вступив на фізико-математичний факультет Київського університету. Після першого курсу вступив

до Петербурзького технологічного інституту й закінчив його 1892 року, здобувши спеціальність «Інженер-технолог».

З 1894 року працював інженером-технологом з осушення боліт Полісся, з 1902 по 1912 рік керував гідротехнічними роботами в Мінській губернії.

1917 року працював викладачем гідротехніки Київського політехнічного інституту.

1918 захистив дисертацію на ступінь ад'юнкта будівельного мистецтва «Режим річкового стоку в басейні верхнього Дніпра вище м. Києва за даними 1876–1908 рр.».

У кінці 1919 року переїхав до Катеринодара, де у 1920–1921 роках завідував кафедрою гідротехніки Кубанського політехнічного інституту.

1921 року обраний професором Київського політехнічного інституту, де 1922 року очолив кафедру гідрології, організовану за його ініціативи.

У 1921–1922 роках викладав курс «Торф'яні машини» в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

1921–1926 роки – голова меліораційної секції та член президії Сільськогосподарського наукового комітету України, 1922–1925 роки – один із засновників та керівник гідрологічної секції метеорологічної служби республіки.

1926 року Євгену Володимировичу присуджено ступінь доктора гідрології (без захисту дисертації). Того ж року він став директором новоствореного Науково-дослідного інституту водного господарства (нині – Інститут гідромеханіки НАН України).

До 1936 року вчений опублікував понад 200 робіт.

Основні наукові праці: монографія «Режим річкового стоку в басейні Верхнього Дніпра вище м. Києва» (1913)»; «Речные долины Полтавской губернии» (1905); «Программа гидрологических исследований Рудня-Радовельской болотно-мелиоративной опытной станции» (1924).

Осмятченко Володимир Олександрович

Роки роботи: 2014–2021

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри податкової політики Університету державної фіскальної служби України.

Народився 11 жовтня 1976 року в місті Вільногірськ Дніпропетровської області у родині службовців.

У 1998 році закінчив Київський національний економічний університет за спеціальністю «Облік та аудит». Стипендіант Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених.

З 2001 року працював у Криворізькому технічному університеті на посаді асистента кафедри економічної промисловості виробництва та будівництва на посаді старшого викладача, потім доцента кафедри міжнародної економіки.

З 2007 року працював у Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана на посаді доцента кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу.

2008–2011 роки – докторант кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу. 2011–2012 роки – професор кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу.

Працював у Контрольно-ревізійному управлінні на посаді старшого контролера-ревізора, Державній податковій інспекції, в аудиторській та комерційних компаніях.

У 2012–2014 роках обіймав посаду професора кафедри бухгалтерського обліку Київського національного торговельно-економічного університету.

З 2014 року працює у Національному університеті державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) на посадах професора

кафедри бухгалтерського обліку, завідувача кафедри обліково-аналітичних баз знань, завідувача кафедри податкової політики.

2006 року захистив кандидатську дисертацію «Облік і контроль витрат та обсягів будівельно-монтажних робіт (на матеріалах закритого акціонерного товариства «Криво-ріжаглобуд»»).

У 2011 році – докторську дисертацію «Бухгалтерський облік в умовах застосування інформаційних технологій: теорія та організація».

Автор близько 150 праць наукового та навчально-методичного характеру, у тому числі: 6 монографій, 2 навчальних посібників (1 – у співавторстві).

Основні праці: монографія «Бухгалтерський облік в умовах застосування інформаційних технологій» (2010); колективні монографії: «Бухгалтерський облік в умовах застосування інформаційних технологій: теорія та практика» (2015), «Розвиток бухгалтерського обліку в умовах інтеграційних процесів» (2016), «Обліково-аналітичне забезпечення суб'єктів господарювання в умовах євроінтеграції» (2019).

Панюков Володимир Семенович

Роки роботи: 2001–2005

Доктор філософських наук, професор.

Народився 26 лютого 1935 року в селі Єрмаковське Красноярського краю (Російська Федерація) в сім'ї службовця. 1952 року закінчив середню школу, 1956 року – Військово-морське політичне училище в Ленінграді (нині – Санкт-Петербург). У 1962 році закінчив філософський факультет Державного університету імені А. А. Жданова.

У 1967 році захистив кандидатську дисертацію (отримав ступінь кандидата філософських наук), у 1979 році – докторську (отримав ступінь доктора філософських наук).

З 1967 до 1970 року працював молодшим науковим співробітником Інституту економіки і організації промислового виробництва Сибірського відділення Академії наук СРСР.

У 1970–1972 роках – старший викладач Новосибірського державного університету; у 1972–1973 роках – завідувач відділу Західно-Сибірського філіалу НДІ праці; у 1973–1989 роках – завідувач відділу Одеського відділення інституту економіки АН України; у 1989–1992 роках – завідувач кафедри соціології Київського інституту політології і соціального управління; у 1992–1993 роках – професор Національного університету імені Тараса Шевченка; у 1993–2000 роках – професор Національного університету фізичного виховання і спорту України.

З січня 2001 по 2005 рік працював в Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) на посадах начальника лабораторії НДЦ ПО, професора кафедри психології та педагогіки, професора кафедри податкового менеджменту, професора кафедри філософії та соціології.

Основні наукові праці: «Маргіналізація населення України» (1997) співавтор.

Пашко Павло Володимирович

Роки роботи: 2014–2020

Доктор економічних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України.

Народився 9 серпня 1959 року в місті Оренбург (Російська Федерація) у сім'ї інтелігентів – інженерів-енергетиків.

З 1976 до 1981 року навчався у Харківському вищому військовому командно-інженерному училищі ракетних військ імені маршала Радянського Союзу М. І. Крилова (спеціальність «Інженер-механік», диплом з відзнакою, золота медаль). У 1981–1994 роках проходив службу на офіцерських посадах у цьому ж училищі та в Харківському військовому університеті.

У 1994 та у 1999 роках обирався депутатом Дзержинської районної Ради народних депутатів міста Харкова. До 2014 року працював на різних посадах.

З 2014 року – директор Департаменту розвитку митної справи Державної фіскальної служби України.

У жовтні 2014 року Павло Володимирович почав працювати професором кафедри податкової і митної справи Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України), а з 30 грудня 2014 року став виконувачем обов’язків ректора.

17 червня 2016 року Павла Володимировича було обрано ректором Університету державної фіскальної служби України.

Має понад 350 публікацій та наукових праць, у тому числі 11 монографій, 30 підручників та посібників, 28 свідоцтв про реєстрацію авторського права на твір та на винахід.

Основні праці: монографія «Митна безпека (теорія, методологія та практичні рекомендації)» (2009); колективні монографії: «Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні» (2004), «Актуальні питання теорії та практики митної справи» (2013); підручник «Основи митної справи в Україні» (2008); «Науково-практичний коментар до Митного кодексу України: т. 1» (2012).

Пилипів Віталій Володимирович

Роки роботи: 2013–2016

Доктор економічних наук, старший науковий співробітник, професор.

Народився 8 липня 1979 року у селі Степне Мар'їнського району Донецької області у сім'ї вчителів. З 1996 по 2001 рік навчався у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника на економічному факультеті. Паралельно, з 1996 по 2002 рік, навчався на факультеті романо-германської філології у тому ж університеті.

У 2004 році закінчив аспірантуру в Раді з вивчення продуктивних сил України НАН України за спеціальністю «Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка», 2005 року захистив кандидатську дисертацію «Регіональні особливості становлення та розвитку міжбюджетних відносин в Україні».

2011 року захистив докторську дисертацію «Відтворення територіальних економічних систем у фінансовому просторі держави».

З 2004 по 2016 рік Віталій Володимирович працював на наукових посадах у Раді з вивчення продуктивних сил України НАН України, ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України».

З 2013 року працював в Університеті державної фіскальної служби України.

Автор понад 70 наукових праць, з яких 2 одноосібні монографії.

Основні праці: монографії: «Бюджетне фінансування соціально-економічного розвитку регіонів України» (2007), «Управління відтворенням територіальних економічних систем у фінансовому просторі» (2011); колективні монографії: «Теоретико-методологічні засади формування рентних відносин у водному господарстві України» (2012), «Системні аспекти капіталізації природних ресурсів» (2013).

Прокопенко Валерія Юріївна

Роки роботи: 2016–2017

Доктор економічних наук, професор.

Народилася 19 листопада 1972 року в місті Харків. Після закінчення загально-освітньої школи № 10 міста Харкова у 1990 році працювала молодшою медсестрою в госпіталі МВС України.

У 1996 році закінчила економічний факультет Харківського державного економічного університету.

2005 року захистила кандидатську дисертацію «Банківський іпотечний кредит в сучасних умовах України».

З 2006 року по 2016 рік проходила службу в органах внутрішніх справ України. Паралельно працювала в Харківському національному університеті внутрішніх справ на таких посадах: викладач, старший викладач, доцент, начальник кафедри, професор кафедри.

2015 року захистила докторську дисертацію «Фінансово-кредитні інструменти активізації розвитку ринку нерухомості»

2016 року здобула другу вищу освіту в Харківському національному університеті внутрішніх справ.

З червня 2016 року Валерія Юріївна обіймала посаду першого проректора з перспективного розвитку та інновацій Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: наукові статті: «Кредит під заставу землі сільськогосподарського призначення – дієвий інструмент залучення фінансових ресурсів для потреб сільського господарства» (2011), «Оцінка впливу монетарних інструментів на ринок нерухомості України» (2013), «Філософія в епоху кризи: грецький випадок» (2015), «Роль системи гарантування вкладів у підвищенні рівня довіри громадян до діяльності депозитних установ» (2018).

Проскура Катерина Петрівна

Роки роботи: 2018–2019

Доктор економічних наук, професор, член Спілки аудиторів України та Федерації професійних бухгалтерів та аудиторів України.

Народилася 9 травня 1979 року у селі Стольне Чернігівської області.

2001 року закінчила Чернігівський національний інститут економіки та управління за спеціальністю «Фінанси».

2006 року працювала старшим викладачем кафедри менеджменту Приватного вищого навчального закладу «Європейський університет».

З 2007 року працювала у вищому навчальному закладі «Київський економічний інститут менеджменту». Спочатку старшим викладачем, згодом – доцентом, професором кафедри.

2008 року захистила кандидатську дисертацію «Ефективність податкового адміністрування в умовах посткризового розвитку».

Сертифікований аудитор з 2009 року. Судовий експерт. Лектор аудиторської палати України. Співрозробник наукових тем Науково-дослідного інституту з питань оподаткування Державної фіскальної служби України.

Член Спілки аудиторів України та Федерації професійних бухгалтерів та аудиторів України з 2013 року.

З грудня 2013 року обіймала посаду професора кафедри аудиту Державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана».

2014 року захистила докторську дисертацію «Ефективність податкового адміністрування в умовах посткризового розвитку».

З вересня 2018 року до квітня 2019 обіймала посаду професора кафедри аудиту та економічного аналізу Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографія «Податкове адміністрування в Україні в посткризовий період: ефективність та напрями модернізації» (2014); колективна монографія «Розвиток постмитного аудиту в Україні» (2018); практичний посібник «Облікова політика підприємства від “А” до “Я”» (2015).

Птуха Михайло Васильович

Роки роботи: 1921–1922

Видатний вчений у галузі демографічної статистики, магістр політичної економії і статистики (1917), доктор економічних наук (1934), професор (1950), академік АН УРСР (1920), член-кореспондент АН СРСР (1943), заслужений діяч науки УРСР (1944).

Народився 7 листопада 1884 року в місті Остер Чернігівської області. У 1910 році після закінчення юридичного факультету Петербурзького університету лишився в ньому на кафедрі політичної економії і статистики, де працював з 1913 року.

Упродовж 1919–1937 років був директором Демографічного інституту АН УРСР та викладав у Київському інституті народного господарства, Київському кооперативному інституті, Інституті обміну та розподілу, Текстильному інституті, Інституті спиртової промисловості, Інституті харчової промисловості, Інституті шкіряної промисловості.

У 1921–1922 роках викладав політичну економію в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З 1940 по 1950 рік завідувач відділу Інституту економіки АН УРСР, з 1945 по 1950 – голова Відділення суспільних наук і член Президії АН УРСР.

Автор понад 250 наукових праць та 11 монографій. Наукові дослідження вченого присвячені теоретичним питанням загальної статистики і демографії, прикладної демографії, історії статистики.

У листопаді 2009 року Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України було присвоєно ім'я М. В. Птухи.

Основні наукові праці: «Очерки по статистике населения и моральной» (диссертация на соискание степени магистра политической экономии и статистики) (1916); «Индексы брачности.

Этюд по теории статистики населения» (1922), «Смертность 11 народностей Европейской России в конце XIX века» (1927), «Вибрані праці» (1971).

Ріппа Сергій Петрович

Роки роботи: 1999–2020

Доктор економічних наук, професор.

Народився 15 вересня 1957 року в місті Потсдам (Німеччина), де на той час батько служив військовим лікарем і очолював військовий шпиталь.

З 1964 року навчався у спеціалізованій середній школі з розширеним викладанням німецької мови Ростова-на-Дону (Росія). У 1974 році вступив у Ростовський-на-Дону інститут народного господарства на факультет машинної обробки економічної інформації за спеціальністю «Організація механізованої обробки економічної інформації», закінчив інститут у 1979 році й отримав кваліфікацію інженера-економіста.

Починаючи з 1979 року працював молодшим науковим співробітником та інженером у науково-дослідному центрі Ростовського-на-Дону інституту народного господарства на посаді програміста.

1981 року вступив до аспірантури Київського інституту народного господарства, де працював також викладачем на кафедрі машинної обробки економічної інформації та за сумісництвом – інженером в науково-дослідному центрі цього ж інституту.

У 1985 році захистив кандидатську дисертацію «Совершенствование методов проектирования прикладного программного обеспечения АСУ с использованием средств СУБД».

У період з 1985 по 1999 рік працював асистентом, викладачем, доцентом і завідувачем кафедри автоматизованих інформаційних систем в Тернопільському інституті народного господарства.

З 1989 року по 1990 рік проходив стажування в Західній Німеччині в університетах міст Констанса й Регенсбургу за програмою DAAD та отримав сертифікат за знання німецької мови в Гете університеті. У 1992 році вступив до докторантури КІНГУ. Вдруге був на науковому стажуванні в Німеччині за програмою Європейського Союзу TACIS вже з 1994 по 1995 рік, спочатку при Вищій академії менеджменту Нижньої Саксонії (місто Целле), а потім при Торгово-промисловій палаті Баварії (місто Мюнхен).

У 1998 році захистив докторську дисертацію «Економіко-математичне моделювання прийняття рішень на основі комп'ютерних баз знань (на прикладі методів інвестиційного аналізу)».

З 1999 року Сергій Петрович почав працювати в Українському фінансово-економічному інституті (нині – Університет державної фіскальної служби України). До 2014 року він очолював науково-дослідну лабораторію і пізніше – відділ інформаційно-аналітичних технологій в оподаткуванні науково-дослідного центру з проблем оподаткування Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2014 році брав активну участь у створенні факультету інформаційних технологій та менеджменту, який очолив і працював його директором до 2018 року. З 2018 року працював професором кафедри економічної кібернетики Навчально-наукового інституту інформаційних технологій і за сумісництвом – професором кафедри інформаційних систем в економіці Київського національного економічного університету.

Автор понад 90 наукових праць: монографій, посібників, підручників, статей, доповідей, навчально-методичних робіт тощо.

Основні праці: колективні монографії: «Електронне оподаткування: сутність та перспективи застосування» (2010), «Податкова політика держави: теорія формування та практика реалізації» (2013), «Інформаційні технології прийняття управлінських рішень при плануванні податкових надходжень в Україні» (2016).

Романюк Людмила Василівна

Доктор психологічних наук, професор, професор кафедри психології та соціології Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 20 січня 1973 року у селі Вороновиця Кельменецького району Чернівецької області у родині педагогів. 1990 року закінчила Кам'янець-Подільську середню школу № 5, а в 1995 році – Кам'янець-Подільський державний педагогічний інститут, здобувши кваліфікацію вчителя історії та природознавства.

Трудову діяльність розпочала під час педагогічної практики в грудні 1994 року завідувачем музею історії Подільського державного аграрно-технічного університету, протягом 1996–2001 років працювала за сумісництвом асистентом, викладала психологічні дисципліни. У 2005 році була обрана за конкурсом на посаду доцента вишу.

2004 року захистила кандидатську дисертацію «Психологічні чинники розвитку ціннісних орієнтацій студентської молоді».

2014 року у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка захистила докторську дисертацію «Психологія становлення цінностей особистості», пів року працювала у цьому виші на посаді доцента кафедри загальної психології. Протягом 2015–2018 років обіймала посаду завідувача кафедри психології Львівського державного університету внутрішніх справ. З січня 2019 року працювала професором кафедри психології та педагогіки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського.

З 2020 року працює в Університеті державної фіскальної служби України. Має близько 100 опублікованих наукових і навчально-методичних праць.

Основні праці: монографія «Становлення цінностей особистості: психологічний аспект» (2013); навчальні посібники: «Психологія цінностей» (2017), «Психологія особистості» (2021).

Рябченко Олена Петрівна

Доктор юридичних наук, професор, начальник кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 5 жовтня 1960 року в селищі міського типу Куп'янськ-Вузловий Куп'янського району Харківської області.

У 1982 році закінчила Харківський інженерно-економічний інститут.

У 1982–1983 роках працювала інженером-економістом у Науково-дослідному інституті точного приладобудування.

З 1988 по 1991 рік – економіст-аналітик на заводі «Новатор» (місто Йошкар-Ола); у 1991–1994 роках – молодший науковий співробітник, аспірант кафедри менеджменту та планування виробництва у машинобудуванні Харківського державного економічного університету.

З 1995 року працювала в Університеті внутрішніх справ на посадах викладача, старшого викладача, доцента кафедри економіки та організації господарської діяльності, з 1998 року – професор кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності органів внутрішніх справ.

У 2003 році – начальник кримінологічної лабораторії, з 2004 року – професор кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності органів внутрішніх справ Національного університету внутрішніх справ.

1995 року захистила кандидатську дисертацію, 2000 року – докторську дисертацію «Державне управління економікою України (адміністративно-правовий аспект)». У 2002 році присвоєно вчене звання професора.

Автор понад 200 наукових праць.

Основні праці: монографія «Держава і економіка: адміністративно-правові аспекти взаємовідносин» (1999); колективна монографія «Правове забезпечення захисту економічних інтересів держави. Теоретико-прикладне дослідження» (2020); навчальний посібник «Державне управління економікою України у схемах і визначеннях» (2000).

Савенкова Людмила Олексіївна

Доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права Університету державної фіскальної служби України. Відмінник освіти України.

Народилася 24 лютого 1951 року в місті Полтава. У 1975 році закінчила історичний факультет Харківського державного університету імені М. Горького, здобувши спеціальність «Історик, викладач історії та суспільствознавства».

За направленням працювала у Тростянецькій середній школі № 2 Сумської області, була вчителем історії у середній школі № 6 міста Полтава. З 1980 по 1984 рік працювала асистентом кафедри педагогіки, пізніше – асистентом кафедри педагогічної майстерності Полтавського державного педагогічного інституту імені В. Г. Короленка. Протягом 1984–1987 років навчалась в аспірантурі (кафедра педагогіки Київського державного педагогічного інституту).

1988 року захистила кандидатську дисертацію «Формирование коммуникативных умений воспитателя в педагогическом вузе». З 1993 по 1996 рік навчалась у докторантурі.

1998 року захистила докторську дисертацію «Теоретико-методологічні основи підготовки майбутніх педагогів до професійного спілкування».

З 1994 до 2017 року працювала на кафедрі педагогіки та психології КНЕУ імені Вадима Гетьмана. У 2005 році за

конкурсом була обрана на посаду завідувача цієї кафедри. З 2019 року працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Автор більше 100 наукових статей, надрукованих у фахових виданнях.

Основні праці: монографія «Професійне спілкування майбутніх педагогів як об'єкт психолого-педагогічного управління» (2005); навчальні посібники: «Педагогічне спілкування» (1997); «Мовленнєва діяльність викладача» (2006).

Савченко Леся Анатоліївна

Роки роботи: 1993–2016

Доктор юридичних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України.

Народилася 10 січня 1971 року в селищі міського типу Бабинці на Київщині. 1988 року, закінчивши школу із золотою медаллю, стала студенткою юридичного факультету Київського державного університету імені Тараса Шевченка.

1997 року захистила кандидатську дисертацію «Особисті права та обов'язки батьків і дітей за сімейним законодавством України».

2002 року захистила докторську дисертацію «Правові проблеми фінансового контролю в Україні».

З вересня 1993 до грудня 2006 року – викладач правознавства (Ірпінського індустріального коледжу, на базі якого було утворено Український фінансово-економічний інститут, Академію державної податкової служби, Національний університет ДПС України, Університет державної фіскальної служби України), старший викладач, доцент, завідувач кафедри, заступник декана юридичного факультету, декан юридичного факультету, перший проректор.

У 2004 році очолювала робочу групу з модернізації юридичної служби Державної податкової служби України, за що

Президентом України була нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

З 2007 по 2014 рік – проректор з юридичних питань, наукової роботи Київського міжнародного університету.

З квітня 2014 року виконувала обов'язки ректора Національного університету ДПС України. З грудня 2014 року – перший проректор Національного університету ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З липня 2016 року – перший заступник з наукової роботи та інноваційних технологій директора Центру перепідготовки та підвищення кваліфікації керівних кадрів Державної фіскальної служби України.

Має понад 150 наукових публікацій.

Основні праці: монографії: «Правовий статус Рахункової палати України» (2002), «Правові проблеми фінансового контролю місцевих фінансів» (2010), «Фінансово-контрольне право: становлення та розвиток» (2017); навчальні посібники: «Фінансове право: загальна частина у схемах» (2001), «Правові основи та методика застосування працівниками державної податкової служби України адміністративного законодавства у сферах торгівлі, фінансів і підприємницької діяльності» (2003).

Садовський Тодось

Роки роботи: 1921–1922

Фото
відсутнє

Про Тодоса Садовського відомо небагато: народився в 1891 році – помер у 1943 році. Був професором Київського політехнічного інституту, займався технічною термінологією.

У 1921–1922 роках викладав хімію в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Разом з Іваном Шелудьком 1928 року підготував «Російсько-український словник технічної термінології (загальний)».

Семко Микола Миколайович

Доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач кафедри вищої математики Університету державної фіскальної служби України, академік Академії наук вищої освіти України.

Народився 21 липня 1957 року в селі Комаргород Томашпільського району Вінницької області. У 1974 році закінчив Комаргородську середню школу. У 1978 році з відзнакою закінчив Київський державний педагогічний інститут імені О. М. Горького за спеціальністю «Математика». Після закінчення інституту працював вчителем математики. З 1978 по 1983 роки – аспірант Київського педагогічного інституту імені О. М. Горького. Під час навчання в аспірантурі служив у лавах Радянської армії.

З 1983 по 1985 рік – науковий співробітник НВО «Міськсистемотехніка» Київського міськвиконкому. З 1985 по 1998 рік – старший науковий співробітник, завідувач лабораторією інформатики Інституту педагогіки НАПН України.

З 1998 року Микола Миколайович працює в Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) на посаді доцента, професора, завідувача кафедри вищої математики.

У 1983 році захистив кандидатську дисертацію «Бесконечные неабелевы группы с заданными свойствами системы инвариантных подгрупп».

У 2001 році – докторську дисертацію «Группы с условиями щільності нормальності та її узагальнень для деяких систем підгруп».

Є автором понад 200 наукових та науково-методичних робіт як у вітчизняних, так і зарубіжних виданнях, із яких 4 монографії.

Основні праці: монографія «Группы с условиями щільності нормальності та її узагальнень для деяких систем підгруп» (1998); посібники: «Группы с деякими умовами щільності

нормальності для підгруп» (1996), «Математичне програмування у вправах і задачах» (2001), «Вибрані розділи алгебри та теорії чисел» (2005), «Теорія ймовірностей та математична статистика» (2007).

Симінський Костянтин Костянтинович

Роки роботи: 1921–1922

Академік АН УРСР (1926), професор, завідувач кафедри опору матеріалів (1911–1932), віце-президент АН УРСР (1931–1932). У 1907 закінчив Київський політехнічний інститут.

1907–1932 роки – працював викладачем Київського політехнічного інституту. У 1920–1921 роках – декан інженерно-будівельного факультету, у 1924–1926 роках – проректор з навчальної частини. Одночасно працював з 1921 по 1932 рік директором Інституту технічної механіки АН УРСР (нині – Інститут механіки НАН України імені С. П. Тимошенка).

У 1921–1922 роках викладав теоретичну механіку, прикладну механіку та будівельну механіку в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 1929–1932 роках – директор київської філії Науково-дослідного інституту споруд. Провадив педагогічну і методичну роботу в Київському університеті (1918–1919), в Інституті народного господарства (1922–1923), в Художньому інституті (1927), в Одеському політехнічному інституті (1918–1919).

1914 року захистив дисертацію «До утворення просторових ферм для мостів» на звання ад'юнкта будівельної механіки. Після захисту дисертації обраний професором кафедри опору матеріалів і завідувачем механічної лабораторії Київського політехнічного інституту.

Основні наукові праці присвячені проблемі втомлюваності металу в мостах, деревині, дослідженню нових типів дерев'яних

конструкцій, вивченню характеристик міцності кам'яних будівельних матеріалів. Автор науки з випробування міцності мостів та конструкцій.

Брав активну участь у реорганізації вищої школи, загальній реформі Київського політехнічного інституту (1920), був членом Державного науково-методичного комітету УРСР.

Автор 73 наукових праць, з них 33 монографії і наукові статті, 23 підручники і навчальних посібники, 17 методичних статей.

Основні наукові праці: «Будівельна механіка. Системи із зайвими невідомими» (1928), «Нерозрізні балки» (1930), «Технічна механіка» (1931), «Курс статички споруд» (1931), «Опір матеріалів» (1924), «Дерев'яні мости» (1915, у співавт. з Є. О. Патоном).

Скрипник Андрій Васильович

Роки роботи: 1990–2006

Доктор економічних наук, професор.

Народився 19 серпня 1948 року у місті Кірові (Росія) в родині військового.

У 1972 році Андрій Васильович закінчив Московський державний університет імені В. Ломоносова, згодом продовжив навчання в аспірантурі та отримав науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук.

У 1986–1990 роках працював старшим викладачем, потім – доцентом фізико-математичного факультету Південно-Сахалінського педагогічного інституту.

1990 року переїхав до Києва, де працював спочатку на посаді доцента Ірпінського індустріального технікуму, Академії державної служби України, а згодом – професора кафедри вищої математики та математичних методів в економіці Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 2005 році отримав науковий ступінь доктора економічних наук за спеціальністю «Економіко-математичне моделювання», тема дисертації: «Моделювання податкової політики у трансформаційній економіці».

2006 року отримав звання професора кафедри вищої математики та математичних методів в економіці.

Декілька років працював у приватному вищому навчальному закладі «Кримський інститут бізнесу».

З 2008 року Андрій Васильович був зарахований на посаду професора кафедри економічної кібернетики Національного університету біоресурсів і природокористування України.

З 2009 по 2020 роки очолював кафедру економічної кібернетики.

Вільно володів англійською мовою, яку постійно вдосконалював. Мав професійну кваліфікацію сільськогосподарського експерта-дорадника (свідоцтво ІД 1776312273).

У 2012 році його було визнано кращим автором журналу в номінації «ТОП-20 докторів наук – активних авторів журналу «Вісник національного банку України»». Під його керівництвом виросла ціла плеяда молодих науковців, з багатьма якими він починав працювати ще в їх студентські роки.

Автор понад 150 наукових публікацій, у тому числі 5 монографій, 15 навчальних і навчально-методичних посібників.

Основні праці: монографії: «Моделювання податкової політики у трансформаційній економіці» (2004), «Енергетичний сектор економіки України з позиції суспільного добробуту» (2017), у співавторстві «Аналіз ефективності та ризиків інновацій в аграрному секторі економіки України» (2016); підручники та навчальні посібники у співавторстві: «Економічні і фінансові ризики» (2013), «Економетрика» (2017), «Економетричні моделі економіки» (2015), «Теорія ймовірностей, імовірнісні процеси та математична статистика» (2017).

Старостенко Ганна Григорівна

Роки роботи: 1999–2019

Доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

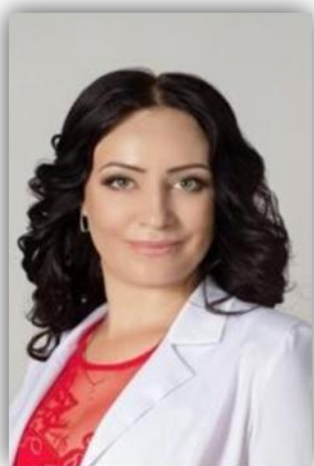
Народилася 16 лютого 1949 року у селі Морівськ на Чернігівщині. 1967 року вступила на географічний факультет Київського національного університету імені Т. Шевченка. Після закінчення навчання

стала викладачем Петрозаводського університету імені Куусінена. Протягом 1983–1997 років працювала в Інституті географії АН УРСР, де захистила кандидатську дисертацію за темою «Социальная сущность миграционных процессов в развитии социалистическом обществе» (1985).

1999 року отримала звання професора Українського фінансово-економічного інституту (нині – Національний університет державної фіскальної служби України), захистивши докторську дисертацію за темою «Методологія і практика досліджень відтворення населення України (регіональний аспект)».

Є автором понад 270 наукових публікацій, з них 12 монографій і 14 навчальних посібників.

Основні праці: монографія: «Методологія і практика досліджень відтворення населення України (регіональний аспект)» (1997); навчальні посібники: «Економічна теорія» (2004), «Фінансовий аналіз» (2006), «Політекономія» (2015).

Стежко Надія Володимирівна

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародної економіки Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 3 серпня 1980 року в місті Верхньодніпровськ Дніпропетровської області в сім'ї службовців. 1995 року вступила до Верхньодніпровського

сільськогосподарського технікуму, який закінчила у 1998 році з відзнакою, здобувши спеціальність «Бухгалтерський облік і аудит».

2002 року закінчила Кіровоградський державний технічний університет, отримавши диплом магістра зі спеціальності «Управління трудовими ресурсами».

З 2000 по 2001 рік працювала у Верхньодніпровському районному управлінні Пенсійного фонду України на посадах спеціаліста першої категорії та головного спеціаліста. 2002–2018 роки – асистент, потім – доцент, професор кафедри міжнародної економіки Кіровоградського національного технічного університету Міністерства освіти і науки України.

У 2018 році працювала в Інституті економіки промисловості НАН України на посаді виконувача обов'язків провідного наукового співробітника та провідного наукового співробітника. До лютого 2019 року працювала у Київському національному університеті технологій та дизайну на посаді професора кафедри бізнес-економіки та туризму.

2007 року захистила кандидатську дисертацію «Безпека людського розвитку в Україні та шляхи підвищення її рівня».

2015 року захистила докторську дисертацію «Імперативи вирішення глобальної продовольчої проблеми в умовах асиметричності світового розвитку».

З 2019 року почала працювати в Університеті державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Стратегія реалізації цілей розвитку тисячоліття Кіровоградської області на період до 2015 року» (2007), «Продовольча проблема в умовах глобалізації світової економіки» (2014), «Глобальна продовольча проблема: її особливості та імперативи вирішення в сучасних умовах» (2016); навчальний посібник «Міжнародна економіка» (2013).

Сторожук Євген Анатолійович

Роки роботи: 1997–2006

Доктор фізико-математичних наук, професор.

Народився 4 серпня 1957 року у селі Цикова, Хмельницької області у сім'ї службовців.

1979 року закінчив механіко-математичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

Після служби в лавах Радянської армії у період з листопада 1981 року по липень 1983 року працював викладачем кафедри математики і теоретичної механіки КПВВІКУ.

Листопад 1983 – листопад 1986 – аспірант Інституту механіки НАН України.

1986 року захистив кандидатську дисертацію за темою «Пружно-пластичний стан циліндричних оболонок з підкріпленням круговим отвором».

З січня по червень 1987 року – викладач Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування.

1987–1991 роки виконував обов'язки доцента кафедри загальнотехнічних дисциплін КПВВІКУ.

У період з грудня 1991 року по грудень 1994 року був докторантом, а до 1996 року – старшим науковим співробітником Інституту механіки НАН України. 1996 року захистив докторську дисертацію за темою «Двовимірні фізично і геометрично нелінійні задачі теорії тонких оболонок з криволінійними отворами».

У січні 1997 року Євген Анатолійович Сторожук був прийнятий на посаду доцента, а з вересня того ж року призначений виконувачем обов'язків завідувача кафедри математики і фізики Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України).

До 2006 року обіймав посади професора, завідувача кафедри вищої математики та математичних методів в економіці

Національної академії ДПС України, після зміни назви – Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Автор 300 наукових та науково-методичних робіт.

Основні праці: монографія «Наближені аналітичні та чисельні методи аналізу міцності тришарових тонкостінних конструкцій» (2019), навчальний посібник «Математичне програмування у вправах і задачах» (2001); «Посібник з математики для вступників до Національної академії ДПС України» (2004); «Практичні заняття з вищої математики. Вступ до математичного аналізу. Диференціальне числення функції однієї змінної. Функції багатьох змінних» (2005).

Ступін Олекса Якович

Роки роботи: 1921–1922

Український науковець, професор.

Народився у 1861 році. Викладав у Київському політехнічному інституті з 1899 року. 1903–1928 роки професор, завідувач кафедри парових котлів Київського політехнічного інституту.

У 1919–1920 роках, під час відрядження Г. Де-Метца, виконував обов'язки директора інституту. У 1920-х роках – голова предметних комісій: теплотехнічної на механічному відділенні й інженерно-механічного циклу – на хімічному.

Одночасно викладав в інших навчальних закладах міста.

У 1921–1922 роках викладав парові котли в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Фахівець з парового обладнання, консультант підприємств і установ міста Києва з питань парового господарства. Наукові праці присвячені дослідженню кам'яного вугілля й антрацитів Донецького басейну, топок для спалювання українських торфів.

Основні наукові праці: «Прилади для штучної циркуляції води в парових котлах» (1905); «Курс лекцій по парових котлах» (1909); «Експериментальні роботи по дослідженню кам'яного вугілля і антрацити Донецького басейну» (1914); «Паливні елементи для спалювання українських торфів» (1916); «Парові котли» (1925).

Суліма Євген Миколайович

Роки роботи: 2020–2021

Доктор філософських наук, професор.

Народився 1 вересня 1968 року у місті Дніпропетровськ. 1992 року закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «Соціально-політичні науки» і був прийнятий на роботу заступником голови комітету у справах молоді Дніпропетровського міськвиконкому.

З 1995 по 2000 рік навчався у Національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого, яку закінчив з відзнакою.

1997 року захистив кандидатську дисертацію «Політичне лідерство як інститут влади (соціально-філософський аналіз)».

По вересень 2002 року працював на різних посадах у Дніпропетровську, а з жовтня 2002 року був переведений на роботу до апарату Верховної Ради України.

2003 року з відзнакою закінчив Національну академію державного управління при Президентові України.

З грудня 2002 року по листопад 2005 року працював у секретаріаті Кабінету Міністрів України

2002–2003 роки – керівник служби віце-прем'єр-міністра України.

2003–2005 роки – начальник управління науково-технічного та гуманітарного розвитку Департаменту координації здійснення соціальної, гуманітарної та регіональної політики секретаріату Кабінету Міністрів України. Член ради Державного фонду фундаментальних досліджень; член правління Фонду соціального

страхування з тимчасової втрати працездатності; секретар комісії з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів Кабінету Міністрів України.

2004 року захистив докторську дисертацію «Глобальний соціальний порядок постіндустріалізму».

2005–2010 роки – заступник завідувача секретаріатом Комітету з питань бюджету Верховної Ради України.

2010–2013 роки – заступник, перший заступник міністра освіти і науки України. Серпень 2019 року – квітень 2020 – радник ТОВ «Заклад освіти Київ Глобал Скул»».

З червня 2020 року Суліма Євген Миколайович працював в Університеті державної фіскальної служби України на посаді директора ННІ гуманітарних наук.

Основні праці: монографія «Глобальний соціальний порядок постіндустріалізму» (2004); підручники: «Політична філософія» (2006), «Глобалістика» (2010), «Філософія» (2013).

Сунцова Олеся Олександрівна

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри економічної кібернетики Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 30 січня 1978 року в місті Києві. 1992 року, після закінчення школи із золотою медаллю, вступила до Ірпінського індустріального коледжу, який закінчила з відзнакою у 1995 році. Здобула спеціальність «Бухгалтерський облік і аудит». Того ж року вступила до Українського фінансово-економічного інституту (нині – Університет державної фіскальної служби України) одразу на два факультети: обліково-економічний та фінансово-економічний і після їх закінчення отримала два дипломи бакалавра з відзнакою. У 1999 році закінчила з відзнакою магістратуру. З 1998 до 2004 року працювала на кафедрі державних фінансів: стажистом, асистентом, старшим викладачем.

У 2003 році захистила кандидатську дисертацію «Доходи місцевих бюджетів в сучасних умовах».

Лютий 2004 – грудень 2009 року – доцент кафедри фінансів Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З 2011 року працювала у Національному авіаційному університеті спочатку професором, потім – завідувачем кафедри.

У 2011 році захистила докторську дисертацію «Методологічні засади макроекономічного регулювання розвитку національного господарства».

З вересня 2020 року Олеся Олександрівна знову працює в Університеті державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографія «Фінансові аспекти соціально-економічного розвитку держави та її регіонів» (2009); навчальні посібники: «Податкова система України. Практикум» (2001), «Місцеві фінанси» (2010).

Тарангул Людмила Леонідівна

Роки роботи: 1996–2017

Доктор економічних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України.

Народилася 5 квітня 1955 року в селі Вигів Коростенського району Житомирської області в учительській родині.

1970 року вступила до Самбірського педагогічного училища на Львівщині, яке закінчила з відзнакою.

З 1974 року навчалася у Львівському державному університеті ім. І. Франка на географічному факультеті. У 1979 році отримала диплом з відзнакою за спеціальністю «Економічна географія».

1989 року захистила кандидатську дисертацію «Транспортна система обласного виробничого комплексу (на прикладі Житомирської області)».

У 1996 році перейшла на роботу до Українського фінансово-економічного інституту в Ірпені (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2003 року захистила докторську дисертацію «Податкова політика та економічний розвиток регіонів: теорія, методологія, практика».

У 2004 році рішенням Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України присвоєно звання професора кафедри економіки підприємства.

Людмила Леонідівна Тарангул у різні роки обіймала посади заступника першого проректора з наукової роботи, першого проректора – проректора з наукової роботи, виконувач обов’язків ректора Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України). Цьому навчальному закладу вона віддала 20 років свого життя. Як учений-фінансист, Людмила Леонідівна зробила вагомий внесок у розвиток вітчизняної науки і підготовку фахівців для державних і місцевих органів влади.

Автор близько 300 наукових публікацій, у тому числі 37 монографій, 23 навчальних і навчально-методичних посібників.

Основні праці: монографія «Оподаткування та регіональний розвиток (теорія і практика)» (2003); колективні монографії: «Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи» (2008), «Реформування податкової системи України: теорія, методологія, практика» (2011); підручник: «Банківські системи зарубіжних країн» (2010).

Теличук Павло Петрович

Роки роботи: 2000–2003

Доктор економічних наук, професор.

Народився 10 січня 1922 року у селі Березна Володарського району Київської області в селянській сім'ї. Після закінчення 71-ої Київської середньої школи у 1939 році вступив до Київського педагогічного інституту імені Горького на фізико-математичний факультет (нині – Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова).

З липня 1941 року був мобілізований у Донецьку (тоді – Сталінську) область, де працював на шахті імені Сталіна.

У 1943 році повернувся до міста Києва. У жовтні 1944 року вступив на навчання до Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, який закінчив у 1949 році, здобувши спеціальність «Історик-міжнародник, референт-перекладач».

Працював лектором-методистом у Комітеті культосвітніх установ, старшим викладачем політичної економії в Київському технологічному інституті легкої промисловості (1956).

У 1961 році після захисту кандидатської дисертації «Аграрные отношения на Правобережной Украине в период реакции 1907–1910 гг.» перейшов на роботу до Київського інституту народного господарства, де працював доцентом кафедри політичної економії до 1979 року.

Докторську дисертацію «Экономические основы аграрной революции на Украине» захистив 1980 року в Московському інституті народного господарства імені Г.В. Плеханова.

1991 рік – професор кафедри економіки Уманського державного педагогічного інституту імені Павла Тичини.

З травня 2000 року до березня 2003 – професор кафедри економічної теорії Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Основні праці: навчальні посібники: «Нариси з економічної теорії» (1994), «Основи економічної теорії (політекономії)» (2002).

Тильчик В'ячеслав В'ячеславович

Доктор юридичних наук, професор, виконувач обов'язків завідувача кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Університету державної фіскальної служби України.

Народився 11 лютого 1984 року в місті Коростишеві Житомирської області.

У 2007 році закінчив Національний університет державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) за спеціальністю «Правоохоронна діяльність».

2011 року захистив кандидатську дисертацію за темою «Адміністративно-правовий механізм розв'язання податкових спорів».

2020 року – докторську дисертацію за темою «Теоретико-методологічні та правові засади вирішення адміністративними судами спорів у сфері публічно-правових відносин».

2007–2008 роки – обіймав посади оперуповноваженого, старшого оперуповноваженого відділення викриття злочинів у базових галузях економіки оперативного відділу ГВПМ ДПІ у місті Житомирі.

З 2011 року по 2016 рік працював старшим інспектором з особливих доручень відділу перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2016–2020 роки – працював на кафедрі адміністративного права і процесу та митної безпеки факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Університету державної фіскальної служби України на посадах доцента, а потім – професора.

З грудня 2020 року обіймав посаду начальника кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Університету державної фіскальної служби України.

Автор понад 100 наукових праць.

Основні праці: монографія «Правове регулювання вирішення адміністративними судами спорів у сфері публічно-правових відносин, етимологія, генеза, практика» (2019); колективна монографія «Запобігання корупції в органах ДФС України: науково-методичний та прикладний аспекти» (2017); навчальний посібник: «Податкові спори: виникнення, природа, засоби врегулювання» (2009).

Тильчик Ольга Віталіївна

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 26 травня 1980 року у селі Дмитрове Кіровоградської області.

У 2001 році з відзнакою закінчила Запорізький юридичний інститут МВС України за спеціальністю «Правознавство», працювала на посаді слідчого відділу розслідування економічних злочинів СУ УМВС України в Запорізькій області.

З червня до листопада 2001 року працювала слідчим з особливо важливих справ відділу розслідування економічних злочинів СУ УМВС України в Запорізькій області.

2001–2004 роки – ад’юнкт Запорізького юридичного інституту МВС України.

З 2004 по 2007 рік обіймала посади: молодшого наукового співробітника відділу науково-дослідної роботи та видавничо-редакційної діяльності, а потім – викладача кафедри кримінального права та кримінології Запорізького юридичного інституту МВС України

2005 року захистила кандидатську дисертацію за темою «Провадження у справах про злочини, що вчинені організованими групами, на досудових стадіях кримінального процесу».

З листопада 2007 року почала працювати доцентом кафедри управління та адміністративної діяльності факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України). З 2008 до 2016 року була заступником начальника кафедри управління та адміністративної діяльності факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2010 року присвоєно вчене звання доцента кафедри управління, адміністративного права і процесу та адміністративної діяльності Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2018 року захистила докторську дисертацію за темою «Адміністративно-правове забезпечення протидії тінізації економіки: теорія і практика».

У 2019 році присвоєно вчене звання професора кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки.

2016–2020 роки – професор кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки Університету державної фіскальної служби України.

Автор та співавтор понад 120 праць наукового та науково-методичного характеру, в тому числі коментарів до Податкового кодексу України, 6 монографій, навчальних посібників, статей у наукових виданнях.

Основні праці: монографія «Адміністративно-правове забезпечення протидії тінізації економіки» (2017); навчальний посібник «Адміністративно-правове забезпечення протидії тінізації економіки» (2019).

Тимченко Леонід Дмитрович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Університету державної фіскальної служби України.

Народився 21 серпня 1958 року в місті Барановичі Брестської області (Білорусь) у сім'ї військовослужбовців.

У 1973 році вступив до Херсонського морехідного училища на судоводійне відділення, яке закінчив у 1977 році з відзнакою. Трудову діяльність розпочав 1978 року матросом-мотористом на судах закордонного плавання Головрічфлоту Української РСР. У подальшому працював третім, другим та першим помічником капітана суден закордонного плавання Головрічфлоту Української РСР.

1983 року без відриву від виробництва з відзнакою закінчив Харківський юридичний інститут та отримав спеціальність юриста. З 1988 по 1993 рік працював у Харківському юридичному інституті на посаді асистента, старшого викладача, доцента кафедри міжнародного права та державного права іноземних країн.

1993–1996 роки – юрисконсульт МПП «Інрема», 1996–2001 роки – доцент, професор кафедри конституційного та міжнародного права Національного університету внутрішніх справ.

1989 року захистив кандидатську дисертацію «Международно-правовой статус Шпицбергена и современность».

1997 року захистив докторську дисертацію «Quo Vadis, Arcticum? Міжнародно-правовий режим Арктики та тенденції його розвитку».

З липня 2001 року до березня 2002 року Леонід Дмитрович очолював науково-дослідну лабораторію № 3 Науково-дослідного центру з проблем оподаткування Академії ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З березня 2002 року по лютий 2016 року – завідувач відділу вивчення міжнародного досвіду НДІ фінансового права, а з березня 2016 року – завідувач відділу дослідження міжнародного досвіду оподаткування Науково-дослідного інституту фіскальної політики Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографія «Правове регулювання електронної комерції» (2008); підручник: «Міжнародне право» (2012); навчальний посібник «Міжнародне право» (2012).

Топіха Валерій Іванович

Роки роботи: 2018–2019

Доктор економічних наук, професор.

Народився 25 вересня 1964 року у селі Кірнасовка Тульчинського району Вінницької області.

Закінчив Одеський державний економічний університет, здобувши спеціальність «Економічне і соціальне планування».

Трудову діяльність розпочав слюсарем дослідного господарства «Асканія-Нова», працював заступником директора інституту «Асканія-Нова», потім пройшов шлях від інспектора до начальника управління в органах митної служби України в Києві.

1997 року захистив кандидатську дисертацію «Організаційно-економічний механізм створення і діяльності спільних підприємств у тваринництві (методичні і організаційні аспекти)».

У 2004 р. почав займатися науковою роботою на посаді доцента кафедри сільського господарства та зовнішньоекономічної діяльності Миколаївського державного аграрного університету. З 2006 року працював директором інституту

післядипломної освіти Миколаївського державного аграрного університету.

2005 року захистив докторську дисертацію «Стратегія і тактика формування ринку тваринницької продукції в Україні».

У період з 2008 до 2010 року обіймав посаду заступника голови Миколаївської ОДА. З 2010 до 2018 року працював у вищих навчальних закладах Херсона, Одеси, Львова.

З 2018 року Топіха Валерій Іванович працював в Університеті державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографія «Формування ринку продукції тваринництва в Україні: проблеми та перспективи» (2004); колективні монографії: «Європейська інтеграція і транскордонне співробітництво країн Чорноморського басейну» (2007), «Стратегія планування розвитку спеціальних економічних зон в портах України» (2008).

Топчій Василь Васильович

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та кримінології Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України. Заслужений юрист України.

Народився 1 травня 1959 року в селі Ревбинці Чорнобаївського району Черкаської області.

У 1981 році закінчив Київський ордена Леніна державний університет імені Т. Г. Шевченка, здобувши повну вищу освіту за спеціальністю «Правознавство» та кваліфікацію юриста.

З 1981 року по 2012 рік пройшов шлях від слідчого районного відділу до першого заступника начальника Головного слідчого управління МВС України, очолював районне управління МВС, обласні слідче та управління по боротьбі з організованою злочинністю. Генерал-майор міліції.

2009 року захистив кандидатську дисертацію «Кримінально-правова характеристика не виплати заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат (ст. 175 КК України)».

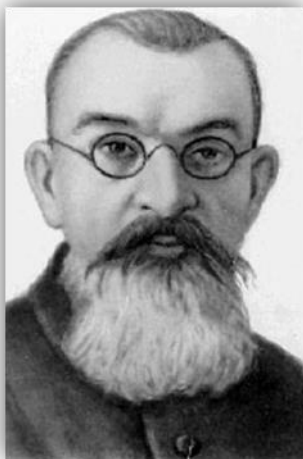
З грудня 2012 року до січня 2014 працював у Департаменті режимно-секретного та документального забезпечення МВС України заступником начальника режиму секретного управління та першим заступником директора Департаменту.

З січня 2014 року Василь Васильович обіймав посади доцента, професора, завідувача кафедри кримінального права та кримінології Національного університету ДПС України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2014 року захистив докторську дисертацію «Організація взаємодії слідчого та оперативних підрозділів на стадії розкриття та розслідування злочинів (за матеріалами МВС України)».

Має понад 150 наукових і навчально-методичних публікацій.

Основні праці: монографії: «Кримінально-правова характеристика не виплати заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат (ст. 175 КК України)» (2010), Теоретичні та практичні засади взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами в розкритті та розслідуванні злочинів (за матеріалами МВС України) (2013); колективна монографія «Правовий статус потерпілого у кримінальному процесі України»; навчальний посібник «Публічно-правова протидія корупції» (2016).

Тутковський Павло Аполлонович

Роки роботи: 1921–1922

Видатний український геолог-дослідник, доктор мінералогії і геогнозії, доктор географії, професор, академік Української академії наук, один із основоположників геології і географії України.

Народився 1 березня 1858 року в селищі Липовці теперішньої Вінницької

області. Випускник природничого відділення фізико-математичного факультету Київського університету (1882). Був залишений на кафедрі геології та мінералогії для підготовки до професорського звання.

Вчений багато зробив для вивчення різноманітних корисних копалин України та геологічної будови Білорусії. Брав активну участь у роботі Комісії з підготовки до заснування Української академії наук (УАН), очолив фізико-математичний відділ УАН, а 1919 року організував кафедру геології й геологічний кабінет.

У 1921–1922 роках викладав геологію України в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 1924–1926 роки – керівник науково-дослідної кафедри геології при УАН, яка була реорганізована 1926 році в науково-дослідницький інститут, що у 1930 році був переданий до Академії наук України.

1925 року заснував Геологічний музей у Києві, який 1928 року перейменовано на Національний геологічний музей УРСР.

Наукові праці Павла Аполлоновича присвячені мінералогії, петрографії, палеонтології, стратиграфії, ґрунтознавству, регіональній і динамічній геології, четвертинним відкладам і проблемам четвертинного періоду, гідрогеології, корисним копалинам, геоморфології, фізичній географії, етнографії та етнології, крає- і ландшафтознавству. Він – автор першого українського словника геологічної термінології. Характерною особливістю наукової творчості було те, що більша частина його багатющої спадщини (він опублікував понад 1 000 праць) була присвячена Україні.

Основні праці: монографії: «Ископаемые пустыни Северного полушария» (Книги 1-4) (1909), «Загальне землезнаство» (1927), «До питань про вік поверхів лесу та похованих ґрунтів України» (1931); «Словник геологічної термінології» (1923).

Халецька Аліна Анатоліївна

Роки роботи: 2018–2021

Доктор наук з державного управління, професор, академік АЕН України, професор кафедри менеджменту Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 4 лютого 1963 року у селі Заможне (нині – Чермалик) Донецької області у родині лікарів. У 1987 році закінчила факультет романо-германської філології Одеського державного університету імені І. І. Мечникова та здобула спеціальність «Філолог-викладач англійської мови та літератури».

У 2002 році закінчила Донецьку державну академію управління, здобувши спеціальність менеджера-економіста.

Працювала викладачем курсів англійської мови, спеціалістом 1 категорії відділу методичної допомоги Донецького базового Центру соціальної служби для молоді.

Починаючи з вересня 1993 року працювала на різних посадах у Донецькому державному університеті управління Міністерства освіти та науки України: доцентом кафедри іноземних мов, професором кафедри загального та адміністративного менеджменту, а також кафедри зовнішньоекономічної діяльності та кафедри фінансів.

2002 року захистила кандидатську дисертацію «Багатофакторна модель регіонального управління підприємництвом у секторі малого та середнього бізнесу».

З 2008 по 2013 роки в Донецькому державному університеті управління обіймала посади заступника завідувача кафедри загального та адміністративного менеджменту з навчально-методичної роботи, заступника завідувача кафедри загального та адміністративного менеджменту з наукової роботи та завідувача кафедри загального та адміністративного менеджменту. З вересня 2014 року працювала на посаді професора у Вищому державному навчальному закладі «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук.

2015–2016 роки – завідувач кафедри менеджменту зовнішньо-економічної діяльності та адміністративного менеджменту Академії муніципального управління. 2016–2017 роки – заступник директора Інституту міжнародної співпраці і науково-проектної роботи АМУ.

З 2018 року Халецька Аліна Анатоліївна працювала професором кафедри менеджменту Університету державної фіскальної служби України.

2019 року захистила докторську дисертацію «Формування державної політики соціального захисту населення в умовах макроекономічної нерівноваги».

Основні праці: монографія «Соціальний захист населення в Україні: теорія та практика державного управління» (2010); Стислий конспект лекцій з курсу «Організація праці менеджера» (2006); наукова стаття «Громадський моніторинг органів державного управління та державної влади як одна з форм реалізації громадянської соціальної відповідальності населення».

Хорошковський Валерій Іванович

Роки роботи: 2001–2005

Доктор економічних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України.
Заслужений економіст України

Народився 1 січня 1969 року в Києві в родині службовців.

У 1989–1994 роках – студент Київського державного університету імені Тараса Шевченка.

1991–1992 роки – директор малого виробничо-комерційного підприємства «Венеда Лтд». 1992–1997 роки – президент ТОВ «БОВІ»; президент концерну «Меркс інтернейшнл».

Серпень 1997 – травень 1998 – помічник Прем'єр-міністра України.

1997 року захистив кандидатську дисертацію «Відтворення валового внутрішнього продукту в умовах перехідної економіки України».

З березня 1998 року до квітня 2002 – народний депутат України 3-го скликання, виборчий округ № 9, АР Крим. Червень – серпень 2002 – заступник Глави – керівник Головного управління з питань внутрішньої політики, серпень – грудень 2002 – перший заступник Глави Адміністрації Президента України.

2002–2004 роки – міністр економіки та з питань європейської інтеграції України.

Вересень 2001 – березень 2005 – професор кафедри фінансового права Національної академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2003 року захистив докторську дисертацію «Співробітництво України з міжнародними фінансовими організаціями».

Листопад 2004 – грудень 2006 – виконавчий директор, старший віцепрезидент, керівний директор з операційної діяльності, президент ТОВ «Євраз Груп» (Росія).

Грудень 2006 – травень 2007 – перший заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

До січня 2009 – голова Державної митної служби України.

З березня 2009 року керівник Антитерористичного центру при СБУ.

2009–2010 – перший заступник голови, та з січня 2012 року – голова Служби безпеки України.

2012 рік – призначений міністром фінансів України, потім першим віцепрем'єр-міністром України.

Автор понад 120 науково-методичних праць.

Основні наукові праці: «Український шлях. Начерки: Геополітичне становище України та її національні інтереси» (1997, співавтор), «После СССР: Украина – новый рубеж» (1998).

Христокін Геннадій Володимирович

Доктор філософських наук, професор кафедри філософії, політології та глобальних міжнародних процесів Університету державної фіскальної служби України.

Народився 1 травня 1971 року в місті Сміла Черкаської області в сім'ї службовців. У 1988 році закінчив Ірпінську середню школу № 4.

1993 року закінчив Київський державний педагогічний інститут імені М.П. Драгоманова, історичний факультет. Того ж року вступив на відділення релігієзнавства до аспірантури Інституту філософії НАН України, яку закінчив 1996 року.

З 1997 року Геннадій Володимирович працює в Університеті державної фіскальної служби України.

2005 року закінчив юридичний факультет Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

Має більше ніж 20-річний досвід викладача суспільно-гуманітарних дисциплін, викладав у коледжі при університеті та для слухачів аспірантури, постійно читає курси філософії, релігієзнавства, філософії науки, філософії права, основи християнської культури.

2010 року захистив кандидатську дисертацію «Релігієзнавчий аналіз вчень про богопізнання в сучасній православній теології».

2019 року – докторську дисертацію «Методологія православної теології в її парадигмальних трансформаціях».

Основні праці: монографії: «Православная теология начала XX века в поисках новых парадигм развития» (2015), «Методологія православної теології в її парадигмальних трансформаціях» (2021); навчальні посібники: «Теологія» (2015), «Релігієзнавство» (2018), «Основи християнської культури» (2018).

Цимбал Петро Васильович

Доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету державної фіскальної служби України, заслужений юрист України.

Народився 1 травня 1952 року у селі Булаї Погребищенського району Вінницької області.

Після закінчення Спичинецької середньої школи, з 1969 по 1970 роки, працював учителем праці Булаївської восьмирічної школи. З 1970 по 1972 рік проходив строкову службу в лавах Радянської армії. У 1977 році закінчив історичний факультет Київського державного інституту імені О. М. Горького (нині – Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова). У 1980 році закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. З 1977 по 1997 роки працював на слідчій роботі в органах внутрішніх справ.

Поєднуючи практичну і наукову діяльність, у 1992 році захистив кандидатську дисертацію «Удосконалення використання науково-технічних засобів при розслідуванні злочинів». З 1992 по 1997 роки працював викладачем, старшим викладачем кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ НАВС. Полковник міліції у відставці.

З 1996 року Цимбал Петро Васильович працює в Університеті державної фіскальної служби України. Протягом 1997 року очолював кафедру теорії та історії держави і права, з 1998 року – завідувач кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Національного університету державної податкової служби України. З 2011 року – ректор Міжрегіональної фінансово-юридичної академії.

У 2010 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук «Податкові злочини: виявлення, розкриття, розслідування». Входить до складу Ради представників юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ України.

Є автором і співавтором понад 200 наукових праць, з яких: 14 монографій (3 одноосібні) та 25 навчальних посібників.

Основні праці: монографії: «Податки, податкова система України, податкова злочинність: історія, теорія, практика» (2007), «Попередження, виявлення, розкриття та розслідування податкових злочинів» (2009); навчальні посібники: «Організація роботи та управління органами державної податкової служби України» (2001), «Податкова міліція як орган дізнання» (2001).

Чеботарьов Микола Григорович

Роки роботи: 1921–1922

Український і російський математик, член-кореспондент АН СРСР, заслужений діяч науки Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки, засновник Казанської алгебраїчної школи.

Народився в місті Кам'янець-Подільський у сім'ї юриста. 1912 року закінчив Кам'янець-Подільську чоловічу гімназію та вступив на фізико-математичний факультет Київського університету.

У 1916 році, після закінчення університету, був залишений на фізико-математичному факультеті для підготовки до професорського звання під керівництвом Д.О. Граве.

У 1918 році склав магістерські іспити і був обраний приват-доцентом університету. Крім основної роботи, також викладав у середніх навчальних закладах Києва.

У 1921–1922 роках викладав математику (алгебру, геометрію та аналіз) в Українському торф'яному технікумі (нині – Університет державної фіскальної служби України).

У 1921–1927 роках працював у вищих навчальних закладах міста Одеса. 1924 року отримав запрошення на кафедру до Московського інституту цивільних інженерів. Потім повернувся до Одеси і був секретарем науково-дослідницької кафедри математики при Одеському інституті народної освіти.

1927 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук; присвоєно вчене звання професора.

У 1927 році був запрошений на роботу до Казанського університету та обраний на конкурсній основі професором кафедри математики, де й пропрацював до кінця життя.

Основні наукові праці: «Теорія груп Лі» (1940); «Введення в теорію алгебр» (1949); «Теорія алгебраїчних функцій» (1948); «Основи теорії Галуа», друга частина (1937); «Основи теорії Галуа», перша частина (1934).

Чеховська Ірина Василівна

Доктор юридичних наук професор, завідувач кафедри цивільного права та процесу Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 21 жовтня 1973 року в місті Сороки (Молдова).

1995 року закінчила історичний факультет Кам'янець-Подільського педагогічного інституту.

2004 року – юридичний факультет Національної академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З 1997 року працювала вчителем історії української школи № 12 міста Рибниці (Молдова).

З 2000 року Чеховська Ірина Василівна отримала посаду провідного спеціаліста відділу проблем податкової політики Науково-дослідного центру з проблем оподаткування Академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

З травня 2001 по листопад 2010 року обіймала різні посади в Науково-дослідному центрі з проблем оподаткування: молодшого наукового співробітника, наукового співробітника, старшого наукового співробітника, вченого секретаря.

У 2006 році захистила кандидатську дисертацію «Адміністративно-правовий режим детінізації відносин у сфері виробництва та реалізації житлово-комунальних послуг».

У 2014 році – докторську дисертацію «Адміністративно-правове забезпечення державної сімейної політики в Україні».

Автор понад 130 наукових та науково-методичних праць, зокрема: 10 монографій (з них 9 у співавторстві); 8 навчальних посібників (з них 2 з грифом МОН України); більше 30 статей в іноземних виданнях; 80 статей у фахових виданнях МОН України.

Основні праці: монографія «Державна сімейна політика в Україні: теорія та практика реалізації» (2013); колективна монографія «Суб'єкти приватноправових відносин» (2019); навчальний посібник «Медичне право України» (2020).

Чорноморець Юрій Павлович

Роки роботи: 2005–2012

Доктор філософських наук, професор, український релігієзнавець і філософ.

Народився 26 квітня 1974 року в місті Києві. Походить із роду українських священиків, останній із яких – протоієрей Микола Радецький.

1997 року закінчив філософський факультет Національного університету імені Т. Г. Шевченка із дипломною роботою «Метафізика грецької патристики».

2002 року захистив кандидатську дисертацію «Антропологія східної патристики».

З 2005 року Юрій Павлович був доцентом на кафедрі філософії та політології у Національному університеті державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України).

2011 року захистив докторську дисертацію «Еволюція візантійського неоплатонізму».

З 2012 року – професор кафедри культурології Педагогічного університету імені Драгоманова.

З вересня 2018 року – професор кафедри богослов'я та релігієзнавства Педагогічного університету ім. Драгоманова.

Основні праці: монографія «Візантійський неоплатонізм від Діонісія Ареопажита до Геннадія Схоларія» (2010); наукові статті: «Візантійський неоплатонізм Каліста Ангелікуда» (2011), «Легітимізація теології як науки в пострадянському православному ландшафті» (2012), «Православна теологія на шляху до нової парадигми» (2013).

Чуницька Ірина Іванівна

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансових ринків Університету державної фіскальної служби України.

Народилася 29 вересня 1979 року у місті Ірпінь Київської області.

2000 року закінчила Академію державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України), обліково-економічний факультет. Під час навчання, у 1999–2000 роках, працювала асистентом кафедри іноземних мов.

З 2000 року по 2004 рік – на кафедрі аудиту і економічного аналізу обіймала посади методиста, викладача, старшого викладача.

У 2009 році – кандидатську дисертацію «Бюджетно-податкові важелі формування фінансового потенціалу держави».

У 2018 році захистила докторську дисертацію «Інфраструктурний потенціал розвитку фінансового ринку в Україні».

Основні праці: монографія «Фінансовий ринок України: розбудова інфраструктурної компоненти» (2017); наукові статті: «Фінансові ресурси як базис формування фінансового потенціалу» (2007), «Розвиток фінансового ринку в Україні: глобальні

виклики та переваги» (2015), «Blockchain as an Innovative Technology in the Strategic Management of Companies» (2019).

Чупрій Леонід Васильович

Доктор політичних наук, професор, професор кафедри філософії та політології Університету державної фіскальної служби України.

Народився 20 червня 1971 року в селі Андріївка Київської області. 1993 року закінчив Київський педагогічний інститут імені М. П. Драгоманова, здобувши спеціальність вчителя біології та хімії.

1998 року закінчив філософський факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

З жовтня 1998 року по липень 2001 року працював в Інституті філософії НАН України імені Григорія Сковороди.

2002 року захистив кандидатську дисертацію «Співвідношення розуму та віри в українській філософській традиції XI–XIX ст.»

З вересня 2002 року обіймав посаду старшого викладача, а потім доцента кафедри соціології, політології та права Київського славістичного університету.

З вересня 2007 року працював старшим консультантом відділу у Національному інституті стратегічних досліджень при Президентові України.

2008–2011 роки – доцент кафедри політології та соціології Державного вищого навчального закладу «Київський національний університет імені Вадима Гетьмана».

З 2013 року – доцент, професор Національного авіаційного університету.

2015 року захистив докторську дисертацію «Концептуальні засади політики національної безпеки Української держави в гуманітарній сфері»

З вересня 2020 року Леонід Васильович обіймає посаду професора кафедри філософії та політології Університету державної фіскальної служби України.

Основні праці: монографії: «Есть ли у человечества будущее?» (2012), «Політика національної безпеки Української держави в гуманітарній сфері» (2015); підручник «Академічне релігієзнавство» (2000); посібник «Етика та етикет світових релігій як духовний феномен» (2008).

Швабій Костянтин Іванович

Роки роботи: 1999–2020

Доктор економічних наук, професор.

Народився 21 вересня 1974 року в місті Комунарськ Луганської області.

1991 року після закінчення Алчевської (до 1991 року – Комунарської) середньої школи вступив до Київського національного економічного університету, де 1996 року здобув повну вищу освіту за фахом «Облік та аудит».

З 1991 по 1999 рік працював аналітиком фондового ринку на Українській міжбанківській валютній біржі. З 1996 по 2001 рік навчався в заочній аспірантурі Київського національного економічного університету, кафедра обліку та аудиту в кредитних та бюджетних установах. 2001 року захистив кандидатську дисертацію «Аналіз мультивалютного портфеля цінних паперів комерційного банку».

З вересня 1999 року почав працювати в Науково-дослідному центрі з проблем оподаткування Національного університету Державної податкової служби України молодшим науковим співробітником. З 2015 року по 2020 працював на посаді директора Навчально-наукового інституту економіки, оподаткування та митної справи Університету державної фіскальної служби України та професором кафедри податкової політики цього закладу вищої освіти.

У 2010 році захистив докторську дисертацію «Модернізація системи оподаткування доходів населення України».

Автор понад 100 наукових публікацій у провідних наукових фахових виданнях України, Білорусі, РФ, присвячених проблематиці оподаткування, податкових реформ, податкової політики, економічного зростання.

Основні праці: монографії: «Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи» (2008); «Оподаткування доходів населення: проблеми науки та практики» (2009); навчальний посібник «Податкова політика: теорія, методологія, інструментарій» (2010).

Шевченко Анатолій Євгенійович

Доктор юридичних наук, професор. Заслужений юрист України. Завідувач кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права.

Народився 27 квітня 1957 року у місті Калінінграді (Російська Федерація). Вищу освіту здобув у Донецькому державному університеті 1991 року за спеціальністю «Історик, викладач історії і суспільствознавства», другу освіту – юридичну – в Таганрозькому державному радіотехнічному університеті в 2004 році.

1998 року захистив кандидатську дисертацію «Діяльність міліції України в роки Великої Вітчизняної війни (1941–1945)».

2007 року – докторську дисертацію «Правові засади діяльності органів внутрішніх справ України на транспорті в першій половині XX ст.».

З вересня 2014 року Анатолій Євгенійович очолює кафедру теорії, історії права і держави та конституційного права Університету державної фіскальної служби України.

Є автором та співавтором більше ніж 350 наукових і навчально-методичних праць. Серед них: одноосібні та колективні монографії, посібники й підручники.

Основні праці: монографії: «Організаційно-правові аспекти становлення та адміністративної діяльності спеціальних підрозділів НКВС України на транспорті у кінці 20-х – середині 40-х рр. XX ст.» (2005), «Історія органів внутрішніх справ України на транспорті: в 3 кн.» (2011), «Становлення та розвиток основних інститутів українського шлюбно-сімейного права Х–ХІХ ст.» (2015); навчальний посібник «Теорія держави і права» (2017); навчально-методичний посібник «Історія держави і права України» (2019).

Шевчук Олег Анатолійович

Доктор економічних наук, професор, перший проректор з навчально-методичної та виховної роботи Університету державної фіскальної служби України.

Народився 2 вересня 1975 року у селі Крилівка, що на Житомирщині. У 1992 році закінчив Ружинську середню школу. З 1992 по 1997 роки навчався у Київському державному торговельно-економічному університеті. У 1997 році працював бухгалтером відділу економіки та бухгалтерії фірми «Мисливпромпостач».

Протягом 1998–2014 років: аспірант, старший викладач, доцент кафедри фінансового аналізу і контролю Київського національного торговельно-економічного університету.

2001 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук «Облік, аналіз і контроль безготівкових розрахунків суб'єктів господарювання».

2014 року – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук «Державний фінансовий контроль в Україні: теорія, методологія, практика».

Упродовж 2014–2015 років обіймав посаду заступника директора Науково-дослідного центру Університету банківської справи Національного банку України.

З 2015 по 2016 рік працював проректором з міжнародних зв'язків Національної академії статистики, обліку та аудиту.

У 2016 році Олег Анатолійович призначений проректором з навчально-методичної та виховної роботи Національного університету державної фіскальної служби України, а в 2017 році – першим проректором з навчально-методичної та виховної роботи.

Є автором понад 200 наукових та навчально-методичних публікацій, опублікованих у вітчизняних та міжнародних рецензованих фахових виданнях.

Основні праці: монографії: «Контроль в системі інноваційного менеджменту підприємства» (2011), «Державний фінансовий контроль: питання теорії та практики» (2013), навчальні посібники: «Державний фінансовий контроль бюджетних установ» (2007), «Державний фінансовий контроль» (2014).

Шевчук Сергій Васильович

Роки роботи: 2006–2021

Доктор юридичних наук, професор.

Народився 26 вересня 1984 року в селі Росоша Вінницької області в сім'ї робітників.

2001 року закінчив Росошанську загальноосвітню школу і вступив на обліково-економічний факультет до Національної академії державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України), яку закінчив 2006 року, отримавши диплом магістра з відзнакою.

З 2006 року Шевчук Сергій Васильович працював у Науково-дослідному інституті фінансового права, з 2013 року обіймав посаду старшого наукового співробітника, а з 2012 – доцента кафедри фінансових ринків Національного університету державної податкової служби України (нині – Університет державної фіскальної служби України) за сумісництвом.

2012 року захистив кандидатську дисертацію «Підвищення інноваційної активності у промисловості України».

2020 року захистив докторську дисертацію «Регулятивний потенціал держави у забезпеченні митних інтересів України».

Автор понад 70 наукових публікацій у провідних наукових фахових виданнях України.

Основні праці: монографії: «Бухгалтерський облік та оподаткування в умовах застосування інформаційних технологій: теорія і практика» (2020), «Модернізація податкової та митної політики в інституціональному забезпеченні розвитку економіки України» (2020).

Довідкове видання

**ПРОФЕСОРИ І ДОКТОРИ НАУК
Університету державної фіскальної служби України
(1921–2021)**

Біобібліографічний довідник

Науковий редактор: ЦИМБАЛЮК Світлана Ярославівна

Укладачі: ЙОВЖЕНКО Світлана Жоржівна,
ФУРМАН Наталія Петрівна,
СИМОНЕНКО Антоніна Тимофіївна,

Редактор *І. Є. Врублевська*

Форматування і
комп'ютерна верстка *О. В. Лисенко*

Художник обкладинки *С. Ж. Йовженко*

Здано до друку _____ Формат 60 × 84 / 14
Папір офсетний № 1. Гарнітура «Times New Roman»
Ум. друк. арк. 7,7
Наклад 300 прим. Замовлення № 1005

Підготовлено до друку Видавничо-поліграфічним центром
Університету ДФС України
08201, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, Київська обл., Україна

Університет державної фіскальної служби України
Наукова бібліотека
08200, Україна, Київська обл., м. Ірпінь, вул. Університетська, 31
Тел. (045) 97-610-64
25.01@nusta.edu.ua

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготовлювачів і
розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 5104 від 20.05.2016*

